

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

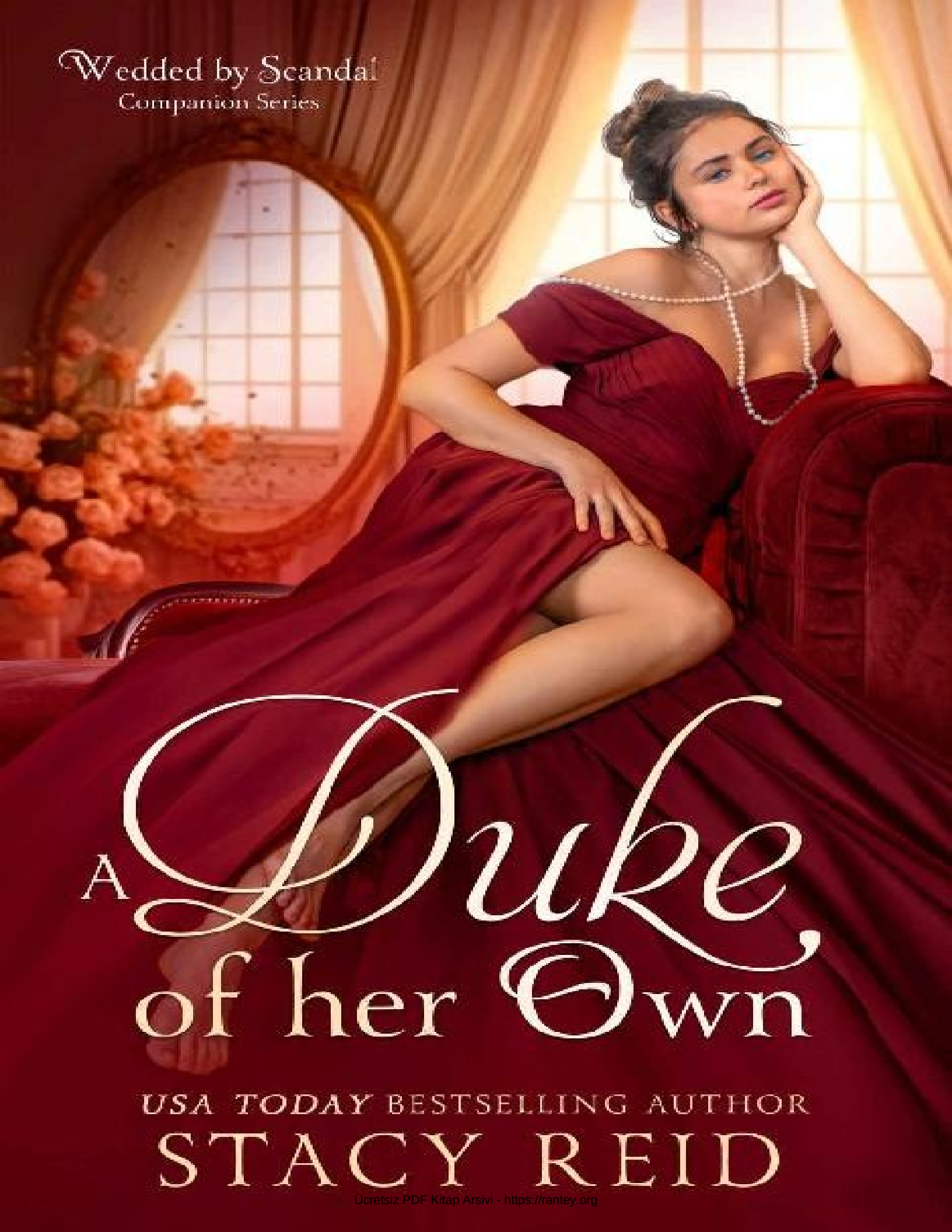
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Wedded by Scandal
Companion Series

A woman with dark hair in a bun, wearing a red off-the-shoulder dress and a long pearl necklace, is sitting on a red velvet sofa. She is looking towards the camera with a slight smile. The background features a large window with sheer curtains and a round mirror reflecting a bouquet of orange flowers.

A Duke of her Own

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
STACY REID

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

A DUflk Ot HkR OVU

STACY REID

A DUKE OF HER OWN bir kurgu eseridir. Gerçek tarihi olaylara veya mevcut yerlere bulunulsa da, isimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazılı izin alınmaksızın -eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- elektronik veya mekanik yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Düzenleyen AuthorsDesigns
Biçimlendiren AuthorsDesigns
Telif Hakkı© 2023 yazan Stacy
Reid

Dusean, daima ve sonsuza dek.

OTHkR BOOfIS BV STACV

Seri Kutu Setleri

Sonsuza Dek Senin Serisi Paketi (1-3.
Kitaplar) Sonsuza Dek Senin Serisi Paketi
(4-6. Kitaplar) Sonsuza Dek Senin Serisi
Paketi (7-9. Kitaplar) Sonsuza Dek Senin
Serisi Paketi (10-12. Kitaplar)

Amagaryalılar: Kitap 1-3
Kincaids serisi paketi (1-3. Kitaplar)

Sinful Wallflowers serisi

Sevgilim Dük Onun
Kötü Markizi

Forever Yours serisi

Markiz ve Ben Dük
ve Ben Vikont ve
Ben
Kont Kötü Olduğunda Dük ile
Yanlış Maceralar
Kendime Ait Bir
Prens Sophia ve Dük
Vikont Worsley'in
Günahları Earl'ün Aşkı
İçin Yaramazlık ve
Ökseotu Bir Haydut
Doğuyor Benim Biricik
Earl'üm

Kincaidler Elijah'ı
Evcilleştiriyor
Bethany'yi Ayartıyor
Kanunsuz: Noah Kincaid Ay Işığ
Büyüsü: Jenny Kincaid

Asi Arzular serisi
Gündüz Düşes, Gece Metres
Yatağımdaki Kont

Skandalla Evlenenler Serisi
Dükün Kollarında Yanlışlıkla
Uzlaşmak
Kont Eşiyle Tanıştığında Bir
Markiyle Nasıl Evlenilir?

Calydon'un Skandal Evi Serisi
Dükün Pompalı Düğünü Karşı
Konulmaz Bayan Peppiwel
Bir Dükün
Günahları Kraliyet
Fethi

Amagaryalılar
Ebedi Karanlık
Ebedi Alevler
Ebedi Lanet Ebedi
Phoenix Ebedi Söz

Tek Başlıklar

Emily'ye Mektuplar

Bir Kış Gecesi Yapılan Kötülükler

Lily Layton'ın Skandal Günlüğü Her

Günahın Dükü

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Teşekkür Stacy

Hakkında

ÖNSÖZ

Sevgili okuyucular,

*Skandalla Evlenenler Eşlikçi Serisine hoş geldiniz! **Kazara Düke Taviz Vermek, Kollarında Kötü, Bir Markiyle Nasıl Evlenilir ve Earl Eşiyle Tanışınca** kitaplarında tanıştığınız birçok karakter bu seride yer alacak. Bu karakterlerden bazıları Evie'nin erkek kardeşi, Richard'ın kızı ve çok daha fazlası!*

*Wicked in His Arms'ı okuyan ve Francie'nin Sonsuza Dek Mutlu kitabını herkese, bu duygusal ve tatlı roman sizin için! Aşk,
Stacy*

BÖLÜM 1

NİSAN 1821

DERBYSHIRE, İNGİLTERE

Leydi Francie Walcott, elinde asketi, bir kulübeye ve son on üç aydır arkadaş olduğu esrarengiz beyefendiye, *Bay Alexander Crawford*'a giden ormanlık patika boyunca yürüdü. Onu göreceğini düşünmek bile kalbini hızlandırmıştı. O bir arkadaştı ve kurdukları bağa çok değer veriyordu.

Francie'nin ailesi onun bir beyefendiyle arkadaş olduğunu bilmeli miydi?

kesinlikle onların hoşnutsuzluğunu kazanacaktı. Kardeşi Blade Kontu bile bir erkekle bir kadının asla gerçek bir dostluğa sahip olamayacağını savunuyordu. Francie adımlarını yavaşlattı ve bir kez daha Bay Crawford'a habersizce uğramanın akıllıca olup olmadığını düşündü.

Annesi Blade Kontesi'nden gelen ve Francie'yi Londra'ya, belirsiz bir geleceğe çağıran mektup, günlük elbisesinin derin ceplerinde bir delik açmıştı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, mektup onu o kadar üzmüştü ki, yaklaşan yağmur ve şiddetli rüzgâr tehdidinde rağmen Bay Crawford'un arkadaşlığını aradı. Annesi ne yapacağı belli olmayan bir hanımefendiydi ve her zaman

Çocuklarının geleceği için en iyi yol buydu. Annesi kızının çektiği eziyete kayıtsız kalıyordu ama Francie onu hâlâ şiddetle özleyordu ve ailesinin yanına dönmeyi arzuluyordu. Kırsalda gömülü olarak katlandığı tecritin yarısı kendi kendine dayatılmıştı çünkü onursuz bir beyefendiye güvenme saflığı yüzünden hâlâ kendini suçluyordu. Diğer yarısı ise ailesini skandalla neredeyse mahvettiği için annesinin verdiği cezaydı. Geri dönülmez gerçek şuydu ki, bu yalnızlık, sevgi ve kahkahalar arasında büyüyen Francie için dehşet vericiydi. Kalbinde endişe iplikçiklerinin oluşmaya başladığını hissetmeye başlamıştı ve bu duyguları bir kenara itti. *Bugün olmaz.* Francie derin bir nefes aldı ve gülümsedi. Ormanı ve kırsalın sakın doğasını daha çok seviyordu. *Tonların* ışıltılı dünyası, onların sert yargıları ve skandalları bu ormanın ötesinde bir yerdi ve sadece bir uzak bir anı.

Güneş ışığı kara bulutların arasından süzülüyor, kadim meşe ve çınarların iç içe geçmiş gölgelikleri patıkaya ılık bir ışık saçıyordu. Havaya, nemli toprak kokusuyla karışan, açan kır çiçeklerinin parfümü sinmişti. Francie doğanın bu sınırsız hissini her zaman sevmişti; uçsuz bucaksız yeşili, ferahlatıcı havayı, yağmur kokusunu ve ara sıra tepesinde uçan kuşları. Gök gürlerken adımlarını hızlandırdı. Yağmura yakalanmak istemezdi.

Ya evde değilse?

Onu bugün yalnız kalmamak umuduyla Bay Crawford'u aramaya iten sadece annesinden o mektubu alma korkusu .

Üçüncü ve yirminci doğum günüm. Ailem olmadan bir doğum günü kutlaması daha yapacağım.

Acı verici ve tanıdık keder içini burktu. Francie ailesini neredeyse bir yıldır görmemişti. Ailesine yazdığı onca mektuba rağmen

Annesi anlayış ve af dilese de mektuplar cevapsız kalıyordu. Sadece erkek kardeşi Blade Kontu Tobias ve sevgili eşi Blade Kontesi Livvie, Francie'ye sık sık mektup gönderiyordu. Boğazında bir yumru oluştu. Francie'ye karşı derin bir hayal kırıklığı ve öfke içinde olan annesinden de hiçbir haber gelmiyordu.

İsyan ve aşk adına yapılan aptalca bir hata yüzünden.

Francie'nin göğsünde o korkunç sızı yükseldi ve bir zamanlar kalbini dolduran ve onu geri dönülmez bir yıkıma sürükleyen kaprisli düşünceleri hatırlamaktan nefret ederek onları zorla bir kenara itti. Bugün acının ve pişmanlığın acısına katlanmak istemiyordu. Yarın onu bekliyor olacıklardı ve bu yeterliydi.

İlerideki geniş ağaç tepesinin ardında kahkahalar, sıcak sohbetler ve yalnızlığını yatıştıracak bir varlık vaat ediyordu. Francie kaşlarını çattı, çünkü bir nebze olsun rahatlamak için komşusunu görmeye bel bağlayabileceği fikri hoşuna gitmiyordu. Arkadaşlıkları alışılmışın dışındaydı çünkü ne zaman karşılaştılar geçmişlerinden ya da geleceklerinden bahsetmezler, sadece bugünde yaşarlardı. Bu nadir durumlar her zaman çevrelerindeki ormanlık alanlarda ve gölde yaşanırdı. Bay Crawford onu kulübesine hiç davet etmemişti, Francie de onu kendi kulübesine hiç davet etmemişti.

Açıklığa çıktığında adımları yavaşladı ve kulübe göründü. Yüksek ağaçların arasında yer alan büyük kulübe rustik bir cazibeye sahipti. Ahşap cephesi ve taş bacası çevresindeki ormanla kusursuz bir uyum içindeydi. Geniş pencereler, sürekli değişen gökyüzünü yansıtan sakin bir göle bakmaktadır. Etrafta Bay Crawford'un evde olmayabileceğini düşündüren bir durgunluk havası vardı. Francie göle doğru baktı. Göl

boştu. Başını eğdi ve köpeği Samson'un sesini dikkatle dinledi.

Hayal kırıklığı kalbine saplanmıştı. Bunu bu kadar şiddetli hissetmesi Francie'yi sarstı.

Onu çok özledim.

Bay Crawford'a fazla yaklaşmakla ilgili kalbindeki tüm çekincelere rağmen, yine de kendini ona doğru çekildiğini hissediyordu. Gölün üzerindeki o küçük teknede oturup gülüşerek sohbet etmelerinin üzerinden bir ay geçmişti. Ona anlatmak istediği çok şey vardı ama bağlantılarını ve Londra'da ardında bıraktığı korkunç skandalı açığa vurmaktan korkuyordu.

Teninde çok tuhaf bir his dalgalandı.

Çok yakın!

Bay Crawford ne zaman olsa Francie kendini farklı, kesinlikle daha farkında ve canlı hissediyordu. Ona karşı gösterdiği bu tuhaf tepkiye güvenmese de, onun arkadaşlığından büyük keyif alıyordu.

Oh, neden bu kadar tehlikeli hissettiriyor?

Şu anda, buraya gelmenin bir hata olduğunu biliyordu. Arzuladığı rahatlık ve sohbet, sağduyusu ve kalbinin etrafına ördüğü duvarlar yeniden kendini gösterene kadar ertelenmek zorunda kalacaktı. Sepeti kavrayan Francie, kulübesine dönmek niyetiyle arkasına döndü.

"Neden ?"

Bu soru karşısında kalbi beklenmedik bir özlemle sıkıştı. Francie omzunun üzerinden bakmadan ya da arkasını dönmeden, "Sadece canlandırıcı bir yürüyüşle bünyemi güçlendirmek niyetindeydim. Ancak yağmur yakında yağacak gibi görünüyor. Eve dönmeliyim."

Mazeretini desteklemek istercesine alnına koca bir yağmur damlası düştü.

"Anlıyorum."

Yaklaşmış mıydı?

"Seni daha önce hiç sepetle gezerken görmemiştim." Duyulabilir bir nefes alma sesi duyuldu. "İçinde her ne varsa kokuyor, Bayan Walcott."

Francie yutkundu ve sepeti daha da sıkı kavradı. "Bu bir kek."

"Limonlu krema ile kaplanmış mı?" diye sordu. Şaşkınlıkla gülümsedi. "Hayır."

"Beni merakta bırakmak zorunda mısınız? Çok zavallısın."

İçinden bir eğlence geçti. "Şekerli çikolata kreması var."

Küçük bir sessizlik oldu. "Limonlu kremanın en sevdiğin olduğunu sanıyordum?"

Öyle, diye düşündü sessizce, ama çikolata onundu. *Aman Tanrım.* Gözlerini sımsıkı kapadı, sanki bu durum tehlikenin ötesine geçmiş gibi hissediyordu. Bay Crawford'un tercihini göz önünde bulundurarak nasıl pasta yapmıştı?

Francie umutsuz bir telaşla, "Gitmeliyim," dedi.

"Zamanında geri dönemezsiniz. Yürüyüş en az iki mil. Yağmur birkaç dakika içinde burada olacak. Lütfen benimle kal." Şok olmuş bir arkasını döndü. "Pardon?"

Bay Crawford'un üzerinde sadece bir pantolon ve dirseklerine kadar kıvırdığı, kaslı ön kollarını ortaya çıkaran bir gömlek vardı. Koyu gümüş rengi gözleri hiç değişmeyen bir yoğunlukla ona bakıyordu. Kuzguni siyah saçları rüzgârda savrulmuş ve kırılmaya muhtaç görünüyordu. Bay Crawford yontulmuş elmacık kemikleri, güçlü bir patrisyen burnu ve şehvetli bir ağzı olan yakışıklı bir beyefendi idi. Suçluluk duygusuyla birden fazla kez öpmeyi düşündüğü bir ağız. Kızarak kısa bir süre gözlerini ondan kaçırıldı.

"Seni içeri davet ediyorum Francie."

Adının samimi bir şekilde kullanılması kalbinde o sinir bozucu ürpertiye uyandırdı. Birkaç ay önce selamlaşmalarında resmi olmayı bırakmışlardı. Yine de bir şekilde birbirlerinin mahrem isimlerini kullanmaktan kaçınıyorlardı. Şu anda resmiyeti bir ölçüde korumaya çalışmak zorunlu gibi geliyordu. Arkadaşlıklarının varlığının tüm gösteriş ve nezaket sınırlarını yıktığı düşünülürse, bu şüphesiz aptalcaydı da.

"Siz beni daha önce evinize evinize hiç davet etmediniz, Mr. Crawford."

Gümüş gözlerinin üzerine bir gölge düştü ve bakışları anlaşılmasız bir hal aldı. Ağzında aldatıcı, şehvetli bir gülümseme oynayıyordu. "Gafletimi bağışlayın. Ancak durum daha önce bunu gerektirmemişti. Beni kulübenize hiç davet etmediğinizi de belirtmeme izin verin."

Onlar sadece burada, açıklıkta, göl kenarında ya da köpeğiyle sık sık kuş gözlemciliği yaptığı patikada karşılaşan orman komşularıydı. Tesadüf gibi görünen olaylar şimdi kasıtlı gibi geliyordu. Bir şekilde birlikte yalnız olmanın tehlikeli doğasını fark etmişler ve içgüdüsel olarak dışarıda mı buluşmuşlardı? Francie alt dudağını ısırıldı. Bay Crawford'un yalnız yaşadığını tahmin ediyordu. Hiçbir zaman kayda değer ölçüde mahrem ya da kişisel bir şey konuşmuşa benzemiyorlardı. Yine de onu iyi tanıyormuş gibi hissediyordu.

Francie, sakın aldanma.

Daha önce de yalancı ve sadakatsiz bir çapkın olduğu ortaya çıkan bir adama aşık olarak kendini kandırmıştı. Ve Francie onun hakkında her şeyi bildiğine inanmıştı. Bakışlarını indirdi, Bay Crawford'un çıplak ayak parmaklarına bakarken gülümsemesini engelledi. *Burada kalamam.* Bir an için tamamen umutsuzluğa kapıldı. "Ne yazık ki kalamam. Acele edeceğim-"

"Limonlu kek pişirdim," dedi huysuzca.

Bakışlarını onunkilere çevirdi ve sanki bu küçük basınç aniden şiddetle çarpan kalbini bastıracaktı gibi avucunu göğsüne bastırdı.
"Hatırladın mı?"

BÖLÜM 2

F rancie Bay Crawford'a baktı, kalbi küt küt atıyordu.

"Evet," dedi küçük bir gülümsemeyle. "Bunun senin en sevdiğin kek olduğunu hatırlıyorum."

Bu bilgi kalbinde çok rahatsız edici bir etki yarattı. Geçen yılki doğum gününde göl kenarında oturup tek başına piknik yaptığı anılar Francie'nin düşüncelerinde gezindi ve içini tatlı bir sıcaklık kapladı.

"Size katılabilir miyim?"

O zamanlar birbirlerini sadece bir aydır tanıyorlardı. *"Size eşlik etmek çok hoş olurdu, Bay Crawford."*

"Aman Tanrım, ne yiyorsun?"

"Bir pasta... limon kremalı."

"Bu bir pasta değil. Bu... korkunç bir karmaşa. Kim pişirdi bunu?" "Ben yaptım."

Birbirlerine bakmışlar ve sonra kalbinden süzülen hüznü hissederek gülmüştü. Adam cesurca pastasından bir dilim yediğinde tüm varlığını hoş bir sıcaklık . Tadı berbattı ama hepsini yemişti. İşte o anda kalbinin etrafındaki duvarlardan bazıları yıkılmıştı.

Francie onun omzunun üzerinden ve bekleyen limonlu keke baktı. "Sanırım bunu benim için pişirdin?"

Gülümsedi, ağzının orantısız bir kıvrımı vardı ama yakışıklılığı kızın nefesini kesti. Bay Crawford ona doğru ilerledi ve elini uzatıp bir tutam saçını kulaklarının arkasına sıkıştırdığında neredeyse şoktan ölecekti. Parmak ucunun tenine değdiği kısa süreli bir fırça darbesi nabzını hızlandırdı.

"Doğum günün kutlu ve mutlu olsun, Francie."

"Teşekkür ederim."

"Kekinizi pişirdikten sonra, Samson ve ben sizi kulübenizde ziyaret etmeyi ve cesurca kendimizi ikindi çayına davet etmeyi planlamıştık."

Kalbinde tarif edilemez bir duygu yükseldi. "İçeri girmene izin verirdim."

İfadesi örtülmeden önce gözlerinde bilinmeyen bir duygu parladı. Francie onun sepeti almasına izin verdi ve diğer elini kendi elinin içinde tuttuğunda itiraz etmedi. Bay Crawford onu öne doğru çekti ve sessizce kulübesine doğru yürüdüler.

Arkadaşça hissettirmiyordu. Anlamadığı bir şeylerin alttan alta kaynayan bir tonu vardı. Belki de hayal görüyordu ama karnı gerginlikle düğümleniyor ve kalbi onu Bay Crawford'un evine yaklaştıran her adımda çarpıyordu. Merdivenleri çıktılar ve ön kapıyı açmak için elini bıraktı. Geri çekilerek onun kendisinden önce girmesine izin verdi. Başına gelen onca şeyden sonra bir kulübeye nasıl girebilir ve bir beyefendiyle nasıl yalnız kalabilirdi? Yine de Francie Bay Crawford'un yanında kendini güvende ve korunmuş hissediyordu. Kurtuluşu yoktu. Eşikten geçerken dikkatle odayı taradı. Mobilyaların kalitesi ve ön odanın genişliği ona Bay Crawford'un varlıklı bir adam olduğunu gösteriyordu.

Birbirimiz hakkında hala ne kadar az şey biliyoruz.

Francie kulübenin içine doğru ilerledi. Birkaç kanepa ustalıkla yerleştirilmişti, ocakta ateş yanıyordu ve iki sandalyeli büyük bir ceviz masa göle bakan pencerenin yanına yerleştirilmişti.

Masanın üzerinde bir pasta, iki küçük tabak, bıçak ve çatal ile kehribar rengi bir sıvı sürahisi vardı. Düzenlemenin boş bir piknik sepeti duruyordu. Havada tuzlu bir şey vardı ve derin bir nefes aldı.

"Bu bir güveç," diye mırıldandı. "Kısık ateşte pişiyor ve birkaç saat içinde hazır ."

"Yemek mi pişiriyorsun?" diye sordu kuşkuyla, başını kaldırıp ona bakarak.

Yüzünde sahte bir keder ifadesi vardı. "Geçen yıl pişirdiğin şeyin trajedisine tanık olduktan sonra öğrendim. Nasıl öğrenmeyeyim?"

Memnuniyetle hafifçe güldü. Bay Crawford onu, aralarındaki etkileşimde daha önce hiç bulunmayan bir farkındalıkla izledi. Gümüş rengi bakışları fazlasıyla deliciydi. Francie'yi aynı anda hem büyülüyor hem de tedirgin ediyordu. Ne düşünüyordu acaba?

"Lütfen," diye mırıldanarak elini masaya doğru salladı.

Francie ona doğru yürüdü ve oturması için sandalyeyi çekti. Kendini aşağıya bırakarak bonesini çözdü ve rahatça yan taraftaki kanepeye attı. Bay Crawford oturdu ve Francie ile kendisi için birer dilim pasta kesti. Kadın sepetine baktı. "Belki ikisini de alırız?"

Kaşlarını kaldırdı. "Tehlikeli yaşıyorsun, anlıyorum."

Bir hafta boyunca bir dilimden fazla kek yediği için annesinin kendisini azarladığını söylediği anı hatırlayarak kahkahasını bastırdı. Evlilik pazarına ilk kez çıkmaya hazırlandığı o anlar, üç yıl önce değil de bir ömür boyu sürmüş gibi geliyordu. Francie tabağına iki dilim kek koyduktan sonra çatalını eline aldı ve bir parça kopardı. Dilinin patlayan tatlar karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı.

"İyi mi?" diye sordu.

Konuşmadan başını salladı. Bay Crawford gülümseyerek bardağına bol miktarda sıvı doldurdu. Francie ilk yudumda biraz homurdandı ama vücudunda dolaşan ve onu rahatlatan sıcaklık hoşuna gitti. "Bunu pişirdiğine inanamıyorum. Bu harika."

"Ah, on bir numaranın bir şekilde işe yarayacağını biliyordum."

Çatal havada dondu. "Bunu daha önce on kez pişirmeye mi çalıştın?"

"Hmm," dedi bir ağız dolusu çikolatalı kekin etrafında.

Kalbi korkunç bir şekilde sıkıştı. Limonlu kekin onun en sevdiği ikram olduğunu biliyordu ve onun için yapmak için büyük bir özenle çalışmıştı. Sinirleri ve bir daha asla hissetmeyi kendine yasakladığı bir zevk kalbini yerinden oynattı.

"Bu ilahi muameleyi mükemmelleştirmeden önce kaç kez yaptınız?" Bay Crawford onu neredeyse endişe verici bir yoğunlukla izleyerek sordu.

Neredeyse. Bu ayrım önemliydi. Aşırı derecede aptalca davranıyorum.

Francie bakışlarını zengin çikolata kremasıyla kaplanmış bitter pastaya indirdi. "Keşke övgüyü ben alabilseydim. Bayan Benton bana yardımcı oldu."

"Ona evlenme teklif etmek zorunda ."

"Bay Benton sizi süpürgesiyle seve seve kovalar."

Bay Crawford kıkırdadı, sesi alçak ve şehvetliydi. Francie'nin kalbinde tuhaf bir çarpıntı oldu ve gözlerini adamın gülümseyen ağzından kaçırdı. Francie iki büyük parça pastayı yerken ve üç bardak konyak içerken kendini harika bir obur gibi hissetti. Vücudu kızarmıştı ve uzun zamandır hayatında olmayan bir mutluluk duygusu hissediyordu.

Gök gürledi ve şimşekler muhteşem bir gösteriyle gökyüzünde çatallandı. Güneş cesurca savaştı, ancak kararmış bulutlar ışınlarının üzerinde gezindi. Yağan yağmur damlaları pencerelere çarptı. Francie sandalyeden kalktı ve kanepeye yuvarlandı, çoraplı bacaklarını kaval kemiğinin altına kıvrımak için yürüyüş botlarını çıkardı. Francie saçlarını çözdüğünde Bay Crawford kaşlarını kaldırdı ama bu şok edici uygunsuzluk karşısında özlü bir cevap vermedi.

Yalnız olmaları ve birbirlerini mahremiyet içinde ziyaret etmeleri yeterince skandaldı, diğer tüm eylemler şok edici sayılmazdı. Annesi onu şimdi görseydi, belki de Francie'yi kalbinden, şu anda olduğundan daha fazla çıkarırdı. Annesinden gelen tek haber kalbinde yeniden canlandı. Kendisini saygın kılmak için bir kontla yeniden evlenmek üzere şehre çağrılmıştı.

"Az nereye gittiniz?" Bay Crawford mırıldandı, masadan kalkıp onun karşısındaki kanepeye oturdu.

"Ben..." boğazı düğümlendi. "Sadece annemi düşündüm."

Kıpırdamadan durdu, sonra elle tutulur bir bakışla onu kısırdı.

"Annen mi?" "Evet."

"Baban da yaşıyor mu?"

Aileleri hakkında hiç konuşmamışlardı ve kalplerinin gerçek meselelerini neredeyse hiç paylaşmadıkları düşünüldüğünde, her ikisinin de nelerden saklandığını merak etmekten kendini alamıyordu.

"Hayır, babam birkaç yıl önce öldü," dedi usulca. "Ancak, benden büyük iki erkek kardeşim var."

Annesi, kocasının metresinin oğlu olduğu için Grayson'ı hayatlarına kabul etmese de Francie her iki kardeşi de gönülden seviyordu.

"William adında küçük bir erkek kardeşim ve Henrietta adında bir kız kardeşim var," dedi Alexander küçük bir gülümsemeyle, gümüş gözleri parlayarak. "Babam iki yıl önce öldü."

"Çok üzgünüm," dedi Francie, onunla ilk karşılaştığında gözlerinde gördüğü o kaybolmuş ifadenin kederden kaynaklandığını fark ederek. "Bu yüzden mi bu kulübeye çekildiniz?"

Bakışlarında kederin gölgesi parladı ve vücudu hareketsiz kaldı. "Evet. Babam buraya gelmekten hoşlanırdı. Şu göl... bana ve kardeşlerime yüzmeyi orada öğretti. Şöminenin hemen yanında, halının üzerinde bize satranç ve whist oynamayı öğretti."

Bay Crawford'un birkaç haftalığına ayrıldığı zamanlar olmuştu ve nereye gittiğini merak etmişti ama çok özel biri olduğu için sormamıştı.

"Nedense bu kulübenin tek eviniz olduğuna inanmıştım."

Konuşmasında ve tavırlarında bir zarafet olmasına rağmen, Alexander Crawford her zaman sade görünürdü ve zengin ve boş zamanları olan pek çok beyefendinin aşırılığına kapılmazdı. Küçük kulübesi zevkli bir şekilde döşenmişti, temiz ve düzenliydi ve orada yaşayan hiçbir hizmetkâr yoktu. Francie bu özel alanla kendisinin ilgilendiğinden şüpheleniyordu.

Ağızına bir gülümseme değdi. "Burası benim dünyamdan sadece küçük bir kesit. Buranın var olabildiğim ve kendime karşı dürüst olabildiğim tek yer olduğunu hissediyorum."

Ve benim için de öyle, dedi sessizce. Bu doğa sevgisini aralarında da paylaşımları ne tuhaftı. Derbyshire'dan ayrıldığında Alexander'ı özleyeceğine dair şiddetli bir his kalbine saplandı. Ayrıldıktan sonra bu adamı bir daha görecekti miydi? Bu tedirgin ediciydi. Birbirlerine giderek daha fazla içlerini açıyorlardı. Bu özellikle önemliydi çünkü uzun bir süre boyunca hayatlarının bu yönünü dikkatle koruyarak temkinli bir duruş sergilemişlerdi. Francie kendini tuhaf bir şekilde belirsiz ve savunmasız hissediyordu. Dışarıdan büyük bir havlama sesi duyuldu.

"Ah, görünüşe göre Samson içeri dönmeye hazır."

Alexander ayağa kalkıp kapıyı açmaya gittiğinde köpeği heyecanla kulübeye daldı. Samson hiç kaybetmeden Francie'ye doğru koşmaya başladı. Neredeyse sevinçten uçacakmış gibi, köpek iri gövdesini kullanarak Francie'ye ve kanepeye doğru şakacı bir sıçrayışla itti. Kadın gülererek köpeğin başını okşadı. "Nasılsın Samson? Ben de seni özledim."

Samson Francie'den uzaklaşmadan önce alçak sesle, memnun bir şekilde mırıldandı. Zarif bir şekilde ocağa doğru ilerledi ve sıcak, çıtırdayan ateşin önünde vücudunu uzatarak uzandı. Başını ön patisinin üzerine eğdi ve gözlerini kapatarak rahatlatıcı sığağa teslim oldu.

"Uyuyor mu?" Francie gözleri hayretle açılarak sordu.

Alexander, Francie'nin oturduğu kanepenin karşısındaki koltuğuna dönerken hafifçe kıkırdadı. "Yoğun bir sabah geçirdi, tarlalarda birkaç tavşanı kovaladı. Ona zar zor yetişebildim."

"Her zaman bir köpeğim olmasını hayal etmişimdir."

Alexander merakla bir kaşını kaldırdı. "Seni durduran neydi?"

Hazırlıksız yakalanan Francie tereddüt etti. "I ..." Başını yana eğdi, dudakları hüznünlü bir gülümsemeye kıvrıldı. "Sanırım annemin güçlü onaylamamasına karşı koyacak kadar cesur değildim."

"Ah," dedi Alexander anlayışla başını sallayarak.

"Ancak ağabeyim Tobias'ın böyle bir kaygısı yoktu," diye devam etti Francie gülümseyerek. "Annemin isteklerine karşı geldi ve iki muhteşem kurt köpeğine sahip oldu." Güldü. "Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, köpekler mevcut olmasına rağmen annemin alerjisi ortadan kalkmış gibi görünüyordu."

Alexander'ın dudakları küçük bir gülümsemeye kıvrıldı. "Tobias tam bir asi gibi görünüyor."

"En iyi şekilde," diye onayladı Francie, kardeşi hakkında düşündükçe ağzı yumuşuyordu. "Bir oğlu var... Yeğenimi neredeyse hiç görmüyorum ve mektuplar aracılığıyla gelişimi hakkında sık sık bilgi almama rağmen, annesinin yazdığı ilk adımları görmek için orada olmayı isterdim."

Kendi ailesi için duyduğu korkunç acı sözlerinde yankılandı ve gözlerini Alexander'ın niyetli bakışlarından kaçırıldı. Francie çok fazla şey paylaştığını hissediyordu. Samson ateşin yanındaki sıcak yerinden yumuşak, uykuyla karışık bir *havlama* sesi çıkardı.

"Neden ailenle birlikte değilsin Francie?"

Kalbi küt küt atmaya başladı ve başını yana eğerek ona . "Neden sordunuz?"

"Tatmin olmadım."

Bana verdiğin küçük parçanla, bakışları sessizce iletişim kuruyor gibiydi. Boğazında bir ağrı oluştu. Ondan açıklamasını istemeye gerek yoktu, Francie anlamıştı. "I..."

"Senin hakkında daha çok şey bilmek istiyorum," diye mırıldandı Alexander, gümüş gözlerinde fazlasıyla tehlikeli bir parıltıyla. "Neden tek başına bir kulübede yaşıyorsun?"

Kalbi küt küt atarken donakaldı. Alexander daha önce neden yalnız yaşadığını hiç sormamıştı. Komşularının çoğu onun genç bir dul olduğunu sanıyordu. "Dul olduğumu duymadın mı?"

"Duydum. Bu yüzden mi kimsenin çok yaklaşmasına izin vermiyorsunuz?" "Belki de çok riskliydi."

Sorgulayan bir kaşını kaldırdı. "Bazen risk almak kendi ödülleri de beraberinde getirir."

Kalbindeki ağrıyan boşluk daha da genişledi. Francie onun bakışlarına karşılık vererek, "Evet," diye fısıldadı. "Bazen gerçekten de öyle." Francie karşısındaki gizemli ama çekici beyefendiye bakarken sessizce sormadan edemedi..., *Bir adım daha atmaya cesaret edebilir miyim?*

Sana karşı mı? En gizli sırlarınız nelerdir ve neden bunları bilmek istiyorum?

BÖLÜM 3

Bayan Walcott'un gözleri koyu bir zümrüt derinliğine sahipti ve o içler acısı hüznle ona bakarken güneş ışığının parıltılarını yakalıyordu. Onun güzel gözleri sadece zevk, kahkaha, tutku ve aşkla parlamalıydı. Onun gözlerinden bu hüznü silmek istiyordu. Bu farkındalık Alexander'ı artık şoke etmiyordu. Bayan Francie Walcott'a verdiği bu tür tepkiler birkaç ay önce kaybolmuştu. Alexander onun sevimli cana yakınlığına verdiği olağanüstü tepkiyi kabullenmişti. Yine de onun bedeninde ve kalbinde uyandırdığı ilginin peşinden gitmek için hiçbir şey yapmamıştı.

Zarif bedeninden ince bir titreme geçti. Gözleri de Alexander da babasının ölümünün yasını tutuyor ve Derbyshire ormanlarında teselli arıyordu. İlk tanıştıklarında kendini akraba hissetmişti. Hayatındaki biri onu yaralamıştı ve Alexander durumu bilmemesine rağmen o kişiyi bulup gömmek istiyordu. Daha önce, sarı zarif bir elbiseyle ormanlık alanda yürürken onu izlediğinde, Francie ona doğru gelirken ormanın kendisinden doğmuş bir yaratık gibi görünüyordu. Farkında olmadığı işkencecisi son birkaç aydır onun kendini dizginlemesini test etmişti.

Onun rahatça kanepeye yaslanışını izlerken içini bir güven duygusu kapladı. Annesinin ona gönderdiği çok sayıda yalvaran mektuba göre, bir varis bulması gerekiyordu ve Bayan Walcott onu kabul ederse bu kadın olabilirdi. Hiç hazır olmadığı bir anda beklenmedik bir şekilde hayatına girmiş ve kalbinde silinmez bir iz bırakmıştı. Büyüleyici sevecenliği ve nezaketi Alexander'ın peşini bırakmayan kederine yatıştırıcı bir merhem olarak yankılandı. Merhameti neredeyse sınırsız görünüyordu. Zekâsı canlandırıcıydı, bittikten uzun süre sonra bile aklından çıkmayan konuşmaları teşvik ediyordu. Bir de gülümsemesi vardı; içten ve ısıltılı bir çekicilikle doluydu.

Onunla her etkileşimi Alexander'ı daha da derine çekiyordu. Sanki ona bir büyü yapmıştı; zarafet, iyi huyluluk, zekâ ve sıcaklık ipliklerinden örülmüş bir büyü. Karısının daha fazlasına sahip olmasını isteyebilir miydi?

Şimdi teyit etmesi gereken tek şey onun geçmişi ve kendi dünyasıyla olan bağlantılarıydı. İçgüdülerini onu dikkatli davranması gerektiği konusunda uyarıyordu. Kadın belki farkında değildi ama ona yaralı bir ihtiyatla baktığı zamanlar olmuştu. Bu bakışlar şimdi ona korku ve kararlılıkla bakıyordu.

"Çok etkileyici bir yüzün var Francie. Lütfen şüphe duyduğun her şeyi söyle."

Gözleri irileşti ve güldü, kuzguni siyah saçlarından bir tutamı utangaç bir tavırla saçlarının arkasına sıkıştırdı. "Bazı düşünceler ifşa edilemeyecek kadar utanç vericidir," dedi ve sözlerini zarif bir kıkırdamayla noktaladı. "Sadece bir arkadaş böyle sırlara vakıf olabilir."

Alexander yaralı bir ifade takındı. "Bu beni derinden yaraladı. Arkadaş olmadığımızı mı ima ediyorsun?"

"Şey, bir kadın arkadaşına sırlarımı açabilirim, ama bu özel sırları paylaşmak

Seninle mi? Bu farklı bir hikaye!"

Alexander şaşkınlıkla bir kaşını kaldırdı. "Neden ayrım? Arkadaş , cinsiyeti ne olursa olsun. Elbette arkadaşlığın özü kişinin kadın ya da erkek olmasına göre tanımlanmaz."

Bakışlarını düşünceli bir şekilde ona dikti. "İyi bir arkadaşımla çok özel ve yürek parçalayıcı bir şey paylaştım... ve o benim güvenime ihanet etti."

Ses tonunda hatırladığı acının yankılarını görmemek mümkün değildi.

"O zaman seni zorlamayacağım," dedi yumuşak bir sesle. "Güveninize asla ihanet etmeyeceğimi bilin."

Adamın düzensiz iç çekişi kadının içini ısıttı. "Sana inanıyorum."

"Güzel." Her nasılsa, Alexander onun bu sözlerden hoşlanmadığını anlayabiliyordu.

O kadar kolaylıkla ona inandı ki.

Francie birkaç saniye ona baktıktan sonra ifadesi yumuşadı. "Ben sadece riskler ve beraberinde gelen ödüller hakkında düşünüyordum."

İlerleme kaydediyoruz.

"Ardından gelebilecek kalp acısını da düşündüm." Keskin bir nefes verdi. "Bugün annemden beni Londra'ya çağıran bir mektup aldım."

Ne tuhaf bir kelime seçimi, sanki bu çağrıyı reddetme iradesi yokmuş gibi. "Döndüğünüz için mutlu görünmüyorsunuz. Ailenizi özlemiyor musunuz?"

"Biliyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Sebepe olduğum tüm acıların kefarecini ödemek için annemin istediğini yapmam gerektiğini biliyorum."

Alexander, Bayan Walcott gibi şefkatli ve yufka yürekli birinin ailesine ne tür bir acı çektirebileceğini düşünürken buldu kendini. Daha derinlere inmek istiyordu.

Ama Francie'nin tavırlarında yükselmeye başlayan duygusal bariyerleri hissedebiliyordu ve bu da daha fazla sorgunun müdahaleci görünmesine neden oluyordu. Francie öne doğru eğildi ve ceviz masanın üzerindeki sürahiyi alıp bir yudum içti. Gözleri öyle bir hüznle parlıyordu ki, adam sanki dünyayı katletmek istiyormuş gibi hissetti. İçinden hayıflanarak kıkırdadı, ama ona verdiği tepkiyi kabul ediyordu; bir hanımefendiye karşı bu kadar derin duygular besleyebilmesi hâlâ hislerini hayrete düşürme gücüne sahipti.

Alt dudağını kemirmeye başladı, Alexander'ın gerginliğinin bir işareti olarak tanıdığı bir davranıştı bu. Alışılmışın dışındaki arkadaşlıkları boyunca, ne zaman kendini huzursuz ya da kararsız hissetse bu ince hareketin ortaya çıktığını fark etmişti ve bu basit hareketin onun duygularının daha derin bir katmanını nasıl ortaya çıkardığını bir kez daha fark etti.

"Seni neyin endişelendirdiğini söyle Francie."

Yüzü pembeleşmeye başladı. "Annemin önüme koyduğu görevi yerine getirmeden önce... yapmak istediğim bir şey var. Belki sen bana bu konuda yardımcı olabilirsin Alexander."

Beklenmedik bir şekilde içinde sıcak bir ihtiyaç düğümlendi. Ağzının kuruması ve kalp atışlarının hızlanması çok tuhaftı. "Dinliyorum."

Francie ona sert bir bakış fırlattı ve korktuğu hissine kapıldı.

Alexander öne doğru eğildi, kızın elini güven verici bir şekilde sıktı ve aptalca bir şey yapmadan önce elini bıraktı. "Neden korkuyorsun? Benimle birlikte olmana gerek yok."

Hafif kahkahası gergin, gözleri yumuşak ve ışıltılıydı. "Bir kez daha düşüncesizce kararlar vermekten korkuyorum ama duygularıma göre hareket etmezsem ömür boyu sürececek bir pişmanlığın peşimi bırakmayacağından da aynı derecede korkuyorum."

"Ah, tam bir ikilem içindesin," diye mırıldandı, hangi pervasız kararın onu rahatsız ettiğini merak ederek.

Yüzünü acı dolu bir ifadeyle buruşturdu. "Evet! Berbat ve korkunç bir his."

"Ne yapmak istiyorsun?"

Parmaklarını birbirine geçirdi ve sıktı. Alexander kaşlarını kaldırarak onun yumuşak yuvarlak yanaklarında yükselen pembeliği fark etti. Onun bu kadar kolay kızaran bir kadın olduğunu düşünmemişti. Bir dakika içinde iki tane. *Neler oluyor Francie?*

Alexander bekledi ama o sadece kaçmak üzere olan bir geyik gibi ona baktı. "Anlat bana," diye ısrar etti, öne doğru eğildi, kalbi daha sert bir ritimle çarpıyordu.

Boğazı sıkı bir yutkunmaya çalıştı ve tüm vücudu hareketsiz kaldı. "Beni yargılama, *lütfen*."

"Seni asla yargılamam Francie."

Bir an için birbirlerine baktılar, sonra kadının ağzı hafifçe kıvrıldı. Bu gülümseme bir zarafet ve tutku duygusu içeriyordu. Yeşil gözleri parladı ve mırıldandı, "Bir sevgiliyle tutkulu bir gece geçirmek istiyorum... sadece bir gece."

Onun cevabını beklerken nefesini tuttu. Sadece sessizlik kaldı. Alexander çok fazla şaşırmıştı. Bu beklediği son şeydi. Çok temkinli davranarak onun sevgisini kazanma fırsatını heba mı etmişti? Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca duygularını özenli hareketler ve anlamlı konuşmalarla aktarmaya çalışmış, Francie'nin niyetinin arkadaşlıktan öte olduğunu anlayacağını ummuştı. Ama acaba çok mu kurnaz davranmış, Francie'yi ona duyduğu derin saygının farkında olmadan mı bırakmıştı?

"Bir ilişki mi istiyorsun?" diye sordu biraz kısık sesle. Alexander parmaklarını ölümüne tuttuğu ellerinden zorla çekip aldı.

Koltuk.

"Hayır," diye haykırdı, konuşurken nefesini tutmuştu. "Bir ilişki, devam eden bir dizi karşılaşmayı akla getirir. Benim arzuladığım tek bir gerçek tutku deneyimi. O tek anı kendim için yakalamak, sadece bana ait olan ve görev ve zorunluluk nedeniyle verilmeyen bir şeyi talep etmek istiyorum. Seni dehşete mi düşürdüm?"

"Asla."

Rahatlama yanaklarını daha da pembe bir ışıltıyla kızarttı. "Bunun benim için çok kötü ve skandal olduğunu biliyorum... ama birkaç haftadır bunu düşünüyordum. Bu isteğin yalnızlıktan ve unutulmuş hayallerden doğduğunu biliyorum, ama bir daha asla pervasız olmamaya kararlı bir şekilde onu ittim. Doğal eğilimlerime direnmek, gerçek benliğimin yavaş ve işkenceli bir ölümüne benziyordu. Yine de kendimi dizginlemem gerektiğini biliyorum; aksi takdirde kendimi daha da geri dönülmez bir yıkıma sürükleme riskiyle karşı karşıya kalırım."

Lanet olsun. Nasıl bir deneyim ? "Francie-" "Tutku.. ve arzuyu deneyimlemek istiyorum!" Kaprisli bir İç çekişi onu terk etti ve ceviz masanın üzerine sertçe bırakmadan önce sürahiden bir yudum daha aldı.

"Eninde sonunda bunu kocanızla da yaşayacaksınız," dedi temkinli bir şekilde.

Gözleri büyüdü ve kırılğan bir kahkaha attı. "Kendimi bu korkunç tuzağa maruz bırakmak istemesem de, buna katlanmaktan başka seçeneğim yok gibi görünüyor. Yine de evliliğimde gerçek bir tutku bulamayacağımın farkındayım. Sadece bir görevi ve yükümlülüğü yerine getirmiş olacağım."

Korkunç mu? Sadece görev ve zorunluluk mu? *Tanrı aşkına, seni kim incitti?* "Kocanızı sevmek bir olasılıktır; yalnızca bir görev ya da zorunluluk meselesi olmak zorunda değildir. Evlilik, sözleşmeye dayalı bir anlaşmadan veya sosyal bir beklentiden çok daha fazlasını sunabilir. Bu bir birliktelik olabilir

gerçek şefkat, duygusal destek, dostluk, kahkaha ve arkadaşlık. Bunu biliyorum çünkü kız kardeşimin birlikteliğine ve babamla annemin paylaştığı sevgiye tanık oldum. Bir eş olarak görevinizi yerine getirmek önemli olsa da, evlilik bağları içinde neşe, sevgi, sadakat ve tutku bulabileceğinizi de düşünmeye değer."

Duygularının şiddetiyle gözleri ve ağzı titredi. Francie başını geriye eğdi ve kısa bir süre tavana baktı. Alexander'a tekrar baktığında gözlerinde şüphe ve acı parlıyordu. "Bir daha birini sevmeyi düşünmek ya da tarif ettiğin gibi bir bağ beklemek aptallık olur."

Alexander'ın göğsü sıkıştı ve bilinmeyen duygular içini burktı. "Yine mi?"

BÖLÜM 4

Francie'nin gözleri parladı ama taşmadı. "Bir zamanlar birini sevmiştim... ve onun da beni sevdiğini sanmıştım."

Beni mahvetti, söylemeden kaldı, ama gözlerinden parladı. "Samimiyetsiz olduğunu kanıtladığı için üzgünüm," dedi huysuzca.

Kaşları acı çeken bir ifadeyle birbirine yaklaştı. Bakışlarında isteksizlik duygusu taşıyan bir hüznün vardı, sonra kirpiklerini indirerek duygularını ondan gizledi. "Üç yıl önceydi. Artık o adamı düşünmüyorum. Aşk için ikinci bir şansı aptalca arzulamak ya da umut etmek de umurumda değil."

Francie'nin ifşaatı, Alexander'ın göz ardı edemeyeceği, planladığı kur yapma süreciyle ilgili sonuçlar doğurdu. Francie duygusal savunmasını kolayca indirecek türden kadın değildi. Geçmiş deneyimlerinden ve doğuştan gelen ihtiyat duygusundan dolayı kalbinin etrafında bariyerler inşa etmişti. Ona kur yaparken sabırlı ve anlayışlı olması, doğasında olduğu gibi acımasızca peşinden koşmak yerine savunmalarını yavaş yavaş sökmesi gerekecekti. Ona duygularının hem ciddi hem de samimi olduğunu göstermesi gerekecekti.

Dahası, Alexander'ın onun kırılganlıklarına uyum sağlaması, istekli olabileceği anları fark etmesi gerekir.

Ona açılmak için küçük bir risk almak. Bu hassas bir dengeydi: Çok fazla zorlamak, duvarlarının arkasına daha fazla çekilmesine neden olabilirdi, ancak kararlı bir şekilde hareket etmemek, bağlantılarını derinleştirmek için fırsatları kaçırmak anlamına gelebilirdi.

Lanet olsun. Elini yüzünde gezdirdi. *Ne zaman bir meydan okumadan kaçtım ki?*

Evlilik pazarında İskender'le evlenmeye hazır pek çok kadın vardı. Ama karşısındaki bu kadın, istediği *tonda* zenginliğini ve gücünü bilmeden ondan hoşlanıyor ve onu takdir ediyor gibi görünüyordu. Ya onun bir dük olduğunu bilseydi? Francie yine de onunla bu kadar içten ve sevecen konuşur muydu? İçgüdüleri evet diyordu. Yapmacık davranmak için fazla samimiydi.

"Böyle hisseceğinden hiç şüphelenmemiştim Francie."

Yüz ifadesi sertleşti ve bakışları çarpıştı. "Bunu bilemezsin, değil mi? Sadece sıradan şeyler hakkında konuşmak için çok dikkatli davranmadık mı? Birbirimizi gerçekten tanıyor muyuz?"

Alexander, duvarın kendisi tarafından güçlendirildiğinin farkında olup olmadığını merak ederek ona baktı. Hayatıyla ilgili daha fazla ayrıntı öğrenmek istediği her seferinde Francie geri çekiliyor ve ona acı dolu bir ihtiyatla bakıyordu. Sonra da konuşmayı kişisel olmayan konulara çeviriyordu ve Francie buna izin veriyordu. Francie lanet olası bir sevgili edinmekten söz ettiğinde bunu yapmaya devam edebilir miydi?

Boğazının arkasında sert bir şey yandı. "Çok fazla şey konuşmuyoruz ama seni tanıyorum."

Francie'nin gözlerinde karmaşık bir ifade belirdi, "Ben-"

"Sizi birçok kez ormanda yüzünüz bir kitaba gömülü yürürken gördüm. Yazılı kelimelerden zevk alıyorsun ve romantik bir doğaya sahipsin, çünkü hikayende iyi bir şey olduğunda seni dönerken ve gülerken gördüm."

Tüm vücudu hareketsizliğe büründü.

"Seyahat etmek için can atıyorsunuz, değil mi?"

Yüzüne şefkatli ve şok edici derecede kırılğan bir ifade yerleşti. "Ben asla öyle bir şey söylemedim!"

"Bu, birbirimiz hakkında sahip olduğumuz zımni anlayışı ortaya koymuyor mu?"

Çenesi sarktı ve inatla, "Öyle değil," dedi.

Alexader bakışlarını ona dikti ve şöyle dedi: "İçinizde bir özlem seziyorum; henüz görmediğiniz Ege Denizi'nin el değmemiş güzelliğinden her bahsettiğinizde duyduğum köklü bir keşif ve macera arzusu. Mısır'ın antik anıtlarını ve Roma'nın tarihi kalıntılarını düşünürken gözleriniz merakla açılıyor. Yutmayı sevdiğiniz gotik romanlar kadar heyecan verici olmasalar da birçok seyahat kitabı okuyorsunuz. Sanki ruhunuz huzursuz, meraklı ve bilinmeyene özlem duyuyor. Okuduğunuz her seyahat kitabı, sanki kendiniz için olasılıkları hayal ediyormuşsunuz gibi okursunuz ve her yer henüz keşfedilmemiş eşsiz bir hikayeyi temsil eder."

Sanki onun sözlerini reddetmiş gibi elini salladı. "Bunu bilemezsin!"

"Okurken iç çekişleriniz ve sevinciniz duygularınızı bana aktarmaya yetiyor. Hiç dokunmadığınız topraklarda durma, yabancı toprakların kokularıyla bezenmiş havayı soluma fikri sizi büyülüyor. Uzak şehirlerdeki kalabalık pazarları ve tarih açısından zengin kültürleri keşfetmeyi hayal ediyorsun. Gözlerini kapatıyorsun Francie ve kendini bir gemide yelken açarken, uçsuz bucaksız vahşi doğada yürüyüş yaparken ya da dünyanın kıyısındaki تنها bir okyanusta teselli bulurken görüyorsun. Bu sözleri bana hiç söylemedin Francie ve şimdi sana soruyorum, değerlendirmemde yanılıyor muyum?"

Gözleri dökülmemiş yaşlarla şiddetle parlıyordu. "Hayır," dedi boğuk bir sesle, parmaklarını ağzının üzerine bastırarak.

Ve karım olduğunda sana dünyayı göstereceğime söz veriyorum, diye sessizce ona söz verdi.

"Merhametiniz de çok açık. Küçük Tommy bileğini ve karanlık ormanda yalnız kalmaktan korktuğunda hiç tereddüt etmediniz. Onu kilometrelerce sırtında taşıyarak annesinin kapısına kadar götürdün."

"Tommy sadece altı yaşında," diye cevap verdi, gözleri duyguyla parlıyordu. "Ağır değildi."

Alexander, "Yine de çektiğin çile yüzünden o kadar bitkin düşmüştün ki seni evine geri götürdüğümde hiç kıpırdamadın," dedi.

Kadının nabzının hızlandığını, gözlerinin anılarla taşıdığını fark etti. Kollarından ancak kulübesinin eşiğine geldiklerinde kurtulabilmiş, teşekkür edip evine çekilirken yanakları kızarmıştı.

"Bana güveniyorsun," dedi, sesinde cesur bir güvence vardı. "Bana güveniyorsun. Beni bir arkadaş olarak görüyorsun -belki de daha fazlası. Yorgun ve duygusal olarak tükenmiş olduğunuzda, Bayan Benton'dan beni çağırmasını istediniz. Beni gördüğün anda gözlerin rahatlama hissiyle parladı ve sana sarıldığımda hemen uykuya daldın. Doğum günün için pişirdiğin çikolatalı pasta bana senin özverini kelimelerin anlatabileceğinden çok daha iyi anlattı. Ve Bayan Portman doğum sancısı çektiğinde, uykusuz geçen üç gün ve gece boyunca onun yanında kaldın. Duygusal olarak bunalmış olmanıza rağmen - ondan daha fazla yıkıldınız - kaldınız çünkü size ihtiyacı vardı. Geçmişlerimizi asla tartışmayabiliriz ya da geleceğe dair umutlarımızı dile getiremeyebiliriz Francie, ama birbirimizi tanıyoruz. Birbirimizi anlıyoruz."

Alexander'ın sözleri havada asılı kalmış, aralarındaki bağın sadece bir tanışıklık ya da arkadaşlığın ötesine geçtiğini anlamasını sağlamıştı; aralarında gerçekten güvene ve birbirlerini derinlemesine anlamaya dayalı bir bağ vardı

Diğerleri. Francie onun bakışlarına dayanamamış gibi ayağa fırladı ve büyük pencerelere doğru koştu. Gökyüzü kararmış, dışarıda rüzgâr ve yağmur şiddetlenmişti. Bu karşılaşmadan kaçma isteği duysa bile fırtına buna izin vermeyecekti. Ve Tanrı adına, Alexander da buna izin vermezdi.

Sırtından aşağı ince bir titreme yayıldı ve alnını serin pencerelere . Alexander ayağa kalkıp ona doğru yürüdü ve bir nefes kadar arkasında durdu.

"İtibarını umursamayan bir sevgiliyi kabul eder miydin?" "Ne itibarı?" diye mırıldandı perişan bir halde.

"Bununla ne demek istiyorsun?"

Cevap vermek yerine, "Ben aptal değilim, Alexander. Tedbirli olmayı planlamıştım." İnce omuzları duygularının ağırlığı altında titriyordu.

"Aklınızda biri var mı?"

Bu kez titrek nefes alışıyla birlikte tüm vücudu sarsıldı. "Ben... Sör Hanley'i düşündüm. Beni birkaç kez aradı ve ilgisini fark ettim. Birkaç gün içinde Londra'ya dönmem gerekiyor ve ben... yola çıkmadan önce bu anı yaşamak istedim çünkü oraya vardığımda... bir daha asla böyle pervasızca bir şey yapmayı düşünemem."

Alexander'ın kalbinden soğuk ve vahşi bir şey geçti. Gözlerini kapadı, içi ürperdi, duygularının gelgitini geri tuttu. "Bana bak." Dünya ondan bir hırıltı gibi sıçradı.

"Hayır," dedi

yumuşak bir sesle.

"Neden olmasın?"

"Gözlerinde göreceklerimden korkuyorum."

Kadının ensesine baktı, o kadar yakınına eğildi ki nefesinin sıcaklığını teninde hissettiğinden emindi. Kadının ele avuca sığmaz lavanta kokusu ciğerlerini doldurdu. "Bir sevgili edinmek istediğin için seni yargılamam Francie."

Hıçkırıkla biten titrek bir kahkaha attı. "Çoğu kişi bunu itiraf ettiğim için beni ahlaksız, kontrol edilemez bir fahişe olarak görürdü."

Sesi ne kadar da savunmasız geliyordu. Narin vücudu hâlâ hafifçe titriyordu.

"Ben çoğu değilim," dedi aynı yumuşak sesle. "Pek çok kişinin olduğu ikiyüzlü fikirlere de katılmıyorum. Güvenine asla ihanet etmeyeceğimi ya da seni kontrol edilemez bir fahişe olarak görmeyeceğimi çok iyi bildiğin için bana bir sevgili istediğini söyledin." *Ne kadar aptalsın*, diye düşündü, neredeyse sevgiyle, içindeki vahşi duygu mizahı azaltıyordu. "Şimdi bana bak." Alnını pencereden kaldırdı ve ona doğru döndü.

Francie sırtını pencereye yasladı ve yüzünü yukarı doğru eğerek onun bakışlarıyla buluştu. Ağzı titriyordu ve yeşil bakışları kararsız görünüyordu. Gözleri uzun süre adamın yüzünü aradı ve gördüğü her şey omuzlarındaki gerginliği ve gözlerindeki yaralı bakışı hafifletti.

Kaşlarının kavisi, gözlerinin rengi, dudaklarının şekli ve yanaklarının nazik kıvrımı - her bir detayı geçtiğimiz yıl boyunca zihnine ve kalbine kazınmıştı. Karşı koyamayan Alexander ona dokunmak için uzandı. Başparmağı kızın alt dudağının narin kıvrımında hafifçe gezindi ve sanki okşamasına karşılık verircesine, yüzüne yayılan büyüleyici bir kızarıklık boynuna kadar ulaştı.

"Bir kızarmanın ne kadar güzel olabileceğini hiç fark etmemiştim." Boğazı yutkunmaya çalıştı.

"Merak ediyorum, her tarafın kızarıyor mu?" "Alexander?" Sesi sinirden boğuk çıkıyordu.

Başparmağını, dokunuşunun altında kalp atışlarının çılgın ritmini hissedebildiği boğazının hassas kıvrımına yaslamak için yukarı kaldırdı.

"Bana bir daha asla Sör Hanley'i ya da başka bir erkeği sevgilin olarak kabul etmekten bahsetme."

Ses tonundaki bariz tehdit titreşimi karşısında şoke olan kızın gözleri irileşti ama başını salladı. Alexander kızın alnına bir öpücük kondurdu ve kızın kirpikleri uzun bir süre birbirine yaklaştı. Dudaklarını hafifçe kızın ağzının kenarına indirerek, "Eğer bir sevgilin olacaksa, o erkek sadece ben olacağım," dedi.

BÖLÜM 5

Eğer bir sevgilin olacaksa, o adam sadece ben olacağım.

Bu şok edici sözler aralarına yerleşti ve Francie şaşkınlıkla *bunun* gizliden gizliye umduğu sonuç olup olmadığını merak etti. Annesinden gelen, skandalını ve mahvolmuş itibarını görmezden gelecek bir beyefendiyle evlenmesini isteyen mektubu okuduğunda, Francie annesinin entrikalarından kazançlı çıkacak olsa da, büyük bir kayıp duygusu hissetti.

Kendisinden otuz beş yaş büyük Beresford Kontu'yla evlenmek Francie'nin sosyetedeki konumunu yeniden kazanmasına ve çocuk sahibi olmasına yardımcı olacaktı. Ama Bay Crawford'la olan bağı kaybedecekti. Son derece uygunsuz ama harika bir bağ. Ormanda yapılan keyifli yürüyüşler, gölde kürek çekmek, Samson'la oynamak ve kuş gözlemciliği artık olmayacaktı. Böyle bir dostluk yeni kocası tarafından hoş görülmecekti. Bu kayıp duygusu Francie'yi buraya sürüklerken, görevine teslim olmadan önceki tutkulu gecenin düşünceleri de zihninde dönüp duruyordu.

Eğer bir sevgilin olacaksa, o adam sadece ben olacağım.

Francie'nin vücudunda daha önce hiç hissetmediği bir başka hassas sıcaklık dalgası dolaştı ve kalbi uyarıcı bir şekilde titredi. Çaresiz bir arzu hissi bedeninden akıp geçti ve gözlerini ona dikti

çaresizce. Ağzının kenarını öptü ve heyecan verici kokusu ciğerlerini istila etti. Francie alışılmadık duygulara kapıldı ve bir elini pencerenin soğuk camına bastırdı. Daha önce hiç hissetmediği bir şekilde onun keskin bir şekilde farkındaydı.

Bana güveniyorsun... Bana itimat ediyorsun...

Sözlerindeki gerçek onu taşlaştırmıştı. Francie bir daha asla başka bir erkeğe karşı savunmasız olmak istemiyordu, özellikle de yeni ve keşfedilmemiş duyguları kışkırtan birine karşı. Ciğerlerine zorla bir nefes daha çekti. Alexander'ın gümüş rengi gözleri son derece odaklanmıştı ve ona bakarken tutkuyla yanıyordu.

Bakışlarında şok edici bir kesinlik vardı ve kalbi daha düzensiz atmaya başladı.

O beni istiyor. Bu arzuyu daha önce nasıl görememiştim? Yoksa o mu görmek istememişti?

Mizah ve şefkat gümüş gözlerini kararttı. "Bu gece kulübene dönmene izin vermeyeceğim. Benimle kal, fırtına dışarıda şiddetlenirken seni sıcak tutacağım."

İçinden baş döndürücü bir his geçti, vücudunun alt kısımlarında sıcak ve lezzetli bir karıncalanma. Boğazı düğümlendi, "Evet" diye fısıldadı.

Çenesini kavradı ve yüzünü kendi bakışına doğru kaldırdı. "Neden hâlâ korkmuş görünüyorsun?"

Garip bir şekilde ona yalan söylemeye dayanamadı ve itiraf etti: "Çünkü seni ne kadar çok istediğimi fark ettim ve kalbimin derinliklerinde bu çalıntı anın *seninle* olmasını istedim... yapmamam gerektiğini bildiğim halde aptalca güvendiğim biri."

Ondan kaba, alçak ve aç bir ses döküldü. Yanaklarını kavrayan sıcak, güçlü eller titredi. "Bana korkmadan güvenebileceğini kanıtlayacağım Francie."

Bu tek gecenin pek çok şeyi özlemiş ama yerine getirilmemiş tüm yerleri doldurmasını istiyordu. Sonra, sıcak

Bunun onu uzun yıllar boyunca mutlu edecektir.

Lütfen... bu anın sonsuza dek kalbimde yaşamasına izin verin.

Alexander başını hafifçe eğdi ve ağzını onunkine bastırdı. Midesi sinirden titriyordu ama kalbi tutkulu bir arzuyla çarpıyordu. Alt dudağından bir ısırik aldı, sonra tam bir teslimiyetin yumuşak iniltisiyle dudaklarını araladı ve Alexander'ın dili ağzının derinliklerine kaydı. Boğazından küçük bir şok ve zevk sesi .

Bu öpücük uygunsuz... şehvet uyandırıcı... ama yine de mükemmeldi. Francie onun dilinin tatlı cinsel kayışını kabul etti. Evlenmek için kaçtığı beyefendi tarafından daha önce birkaç kez öpülmüş ve sadece kalp kırıklığıyla karşılaşmıştı. Francie arzusun sıcak ve hoş bir his olduğunu, bilinmeyen beklemenin baş döndürücü bir duygu olduğunu düşündü.

Ne kadar da yan.

Alexander'ın tadı bir yaz fırtınası ve karanlık bir tutku gibi. Sersemlemiş düşünceleri arzusun kırbacı altında yanıp kül oldu. Onu kavurucu bir ustalıkla öptü, ağzını kışkırtıcı saldırısından kurtarmadan önce dilini emdi. Dudakları boynuna ve omuzlarına doğru bir yol açtı. Kadın boynunu eğerek, nabzının attığı yerin hemen üzerindeki deriyi emmesine izin verdi. Alexander ondan uzaklaştı ve kadın onun bakışlarını tuttu. Elmacık kemikleri kızarmıştı ve gözlerindeki ilkel bakış, kalbinin güm güm atmasına neden oldu. Francie bu adama duyduğu özlemle kendini güçsüz hissediyordu.

Eğildi ve elbisesinin altına uzandı. Avuç içlerini serin pencerelere bastırdı, sanki camın hissi onu damarlarında dolaşan hislere karşı merkezleyecekmiş gibi.

Kalp atışlarımı duyabiliyor mu?

Alt dudağını daha sert ısırdı, parmakları bacaklarından kaval kemiğine ve daha yukarılara doğru ilerlerken uyandırdığı çökmekte olan sıcaklık karşısında usulca inledi

jartiyerini çözdü. Çoraplarını yavaşça ve duygulu bir şekilde indirdi ve ayaklarından çekti. Ardından diz hizasındaki iç çamaşırları çıkarıldı ve kenara atıldı. Alexander onun ayaklarından birini kaldırdı ve dizinin hemen arkasındaki noktayı öptü. Francie pencerelere karşı verdikleri müstehcen pozun acı verici bir şekilde farkındaydı. Adam elbisesini yukarı doğru itip titreyen karnını öptüğünde Francie'nin vücudu ısıls ısıls kızardı. Bacaklarını araladı, ağzını aşağı doğru sürükledi ve seksini öptü. Kızın vücudu, endişe verici bir zevkle ürpererek şiddetle karşılık verdi.

Bu mümkün mü?

Nasıl da kötü hissettiriyordu... dilinin kıvrımlarının üzerinde yavaşça, sıcak bir şekilde kayması. Karnında dayanılmaz bir sıcaklık hissediyordu ve yaladığı yer *ağrıyordu*. Şefkatle emmeden önce dişleri o gizli noktaya sürtündü. Francie haykırdı, klitorisindeki delici hislerden kaçmak istercesine sırtını cama yasladı. Şeytani zekâya sahip dili, Francie kasılana, zevk dalgaları vücudunu parçalayana kadar onu tatmin etti.

Aman Tanrım. Böyle olacağını hiç bilmiyordum ...

Cinsel bakımlarını bırakmadı, parmağını derinlere kaydırmadan önce onun mahrem çekirdeğine dokunmak için parmaklarını uyluklarından yukarı kaydırıldı. Garip ama bir o kadar da harika hissettiriyordu. Parmağını hareket ettirdi ve kadının karnında bir şeyler kıpırdandı. İkinci bir parmak ilkin katıldı ve onu neredeyse acı verici bir şekilde gerdi. Francie soluk soluğa kaldı, sonra sıcaklığın kırbağı altında titredi. Adamın ağzı, parmaklarıyla birlikte klitorisinin üzerinde gezinerek vücudunda keyifli bir tahribat yarattı.

"Alexander," diye nefes nefese kaldı, tüm vücudu titriyordu.

Bu zevk çok fazlaydı. Duygular onun üzerinde patladı - mutluluk o kadar yoğun ki çılginca haykırdı. Francie adamın ayağa kalkıp elbisesini ve kombinezonunu çıkardığını uzaktan fark etti. Bedeninden uzaklaştılar. Adam onu kollarına aldı; kadın adamın omuzlarını kavrıdı ve

Onunla birlikte birkaç adım atıp yan odaya geçerken kızaran yüzünü boğazına gömdü. Alexander onu alçak yanan şöminenin karşısındaki köşe duvarına yaslanmış yatağa taşıdı. Orası biraz daha karanlıktı ama genç kız onun güzel gözlerindeki sahiplenici parıltıyı görebiliyor ve serbest bırakılmayı bekleyen kafesteki bir fırtına gibi etrafını saran şehvet tufanını hissedebiliyordu.

Onu nazikçe yatağın ortasına bıraktı, sonra kıyafetlerini çıkarmak için geri çekildi. Adam her bir giysisini çıkarırken kadın ona giderek artan bir merakla baktı. Vücudu zayıftı ama çok güzel kaslarla doluydu. Erkekliği kızarmış ve kalın görünüyordu, birbirlerine rahatça oturacaklarından emin değildi.

Alexander adımlarını hızlandırdı ve Alexander yatağa uzandığında, güçlü bedeni onunkinin üzerine geldi. Ağırlığını bir dirseğine verdi ve diğer eliyle yanağını kavrayarak onu tutkulu bir şefkatle öptü.

Kadın adamın omuzlarını kavradı ve içgüdüleriyle bacaklarını adamın kalçalarına dolayarak öpücüğüne nefes nefese bir coşkuyla karşılık verdi. Adamın dudakları onunkileri serbest bıraktı ve boynundan aşağıya, göğsüne doğru şehvetli bir yol çizerek ağrıyan meme ucunu ağzına aldı. Fancie bu sıcak his karşısında haykırdı. İçgüdüsel olarak, vücudu ona doğru daha fazla eğildi. Alexander uzandı ve sert bir baskı, arzusun acısının en korkunç olduğu yere girdi. Dayanılmaz bir şekilde tahrik olan kadın onun boynuna sarıldı, vahşi ve çaresiz hissettiren bir öpücük için ağzıyla buluştu. Adam kalçalarını itti ve kadının vücudu ıslaktı ve adamın yavaş ama derin istilasına boyun .

Ağzını onunkinden çekti, keskin acı karşısında nefesi kesildi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı ağzına karşı, öperek onu korkunç acıdan uzaklaştırdı. "Acı yakında geçecek."

Titreyen parmaklarıyla onun ağzına dokundu. "Harika hissediyorsun."

"Tanrım, nasıl oldu da seni baştan çıkarmadan bu kadar uzun süre dayanabildim?" diye sordu başını eğerek.

Onu kendine yakın tutarak öpücüğünü iç çekti. Adam kalçalarını esneterek vücudunun derinliklerine doğru itti. Francie'nin bedeni, adamın vücudunun içine girmesine alışıkça yanmaya başladı. Sevgilisi hareket etmeye başladı ve Francie bu baskı karşısında inledi. Adam vücutlarının arasına uzandı ve başparmağını klitorisinin üzerine sürttü. Aldığı zevk çarpıcıydı. Kadının bedeni daha da uysallaştı, utanç verici bir şekilde ıslandı ve adamın erkekliğini bedeninde kabul etti. Kalçaları geri çekildi ve tekrar tekrar öne doğru itildi. Kadın ona doğru sallandı, dudaklarından nefes nefese çığlıklar yankılandı.

Francie bacaklarını kaldırıp adamın kalçalarına doladı ve istemeden de olsa onu daha da derine itti. Adam onun içinde daha derinlere ve daha hızlı hareket ederken Francie inledi, tırnakları adamın terden sıırsıklam olmuş omuzlarını ısırdı. Duygusallık zihnini bulandırdı ve onu daha tutkulu bir şekilde öptü, her parçasından fısıldayan tatlı zevk için istekliydi. Güzel bir cinsel ritimle hareket ettiler, adamın erkekliği dışarı çekildi, sonra derinlere daldı. Tekrar. Ve tekrar. Ve tekrar, kadın inleme yeteneğini bile kaybedene kadar.

Amansız zevk dalgaları tüm vücudunu sardı. Francie ellerini adamın boynuna sıkıca doladı. Her derin itiş, karnının derinliklerinde bir ateş patlamasını ateşledi, ta ki tatlı, zihni paramparça eden ecstasy zirveye ulaşana ve keskin bir çığlıkla çözülene kadar. Alexander derin bir iniltiyle, titreyen karnının üzerine bırakmadan önce ondan çekildi. Nefes nefese, alnını onunkine yaklaştırdı ve burnunun kenarına bir öpücük kondurdu.

Francie'nin kalbinde bilinmeyen duygular kabardı.

Yani bu zevk, şehvet ve delilik...

İki insanın yakınlık içinde bir araya gelmesinin mümkün olabileceğini hiç hayal etmemişti. Dokunmak için titreyen parmaklarını kaldırdı.

KÖŞE . onun ağız. "Teşekkür ederim Sen, Alexander.
Bu ... o oldu

Harika."

"Sanki her şey bitmiş gibi konuşuyorsun," diye mırıldandı şefkatle. Francie gözlerini kırptırdı.

"Bitmedi mi?"

"Hayır." Sonra onu ağzı morarana kadar öptü. "Daha yeni başlıyoruz."

Birkaç dakika sonra yataktan kalktı ve titreyen ateş çıplak bedeninin üzerinde dans eden gölgeler oluşturdu. Odadan çıktı ve elinde nemli bir bezle hızla geri dönerek onu nazıkçe temizledi. Francie'nin tüm vücudunu ateşli bir kızarıklık kapladı ve o da gülümsedi. Alexander bir kez daha odadan çıktı ve geri döndüğünde elinde konyak sürahisı vardı. Sert bir gök gürültüsü duyuldu ve kadın sarsıldı. Adam yatağa indi ve sırtını yatak başlığına dayayarak oturma pozisyonu aldı, onu kollarının kıvrımına doğru çekti. İçinden geçen duygular tamamen beklenmedikti. Kalbinin kapalı olan bir kısmı sanki zorla açılmış gibi hissetti ve karmaşık duygular onu hırpaladı - bu adama karşı duyduğu şefkat ve acı veren bir özlem.

"Titriyorsun," diye mırıldandı. "Ne düşünüyorsun?"

Düşüncelerinin ağırlığını -sadece zedelenen itibarını kurtarmak ve annesinin iyi fikrini ve desteğini geri kazanmak için, hiç sevgi hissetmediği bir adamla evlenmenin eşiğinde olduğunu- nasıl açığa vurabilirdi? Bu düşünce içini kemiriyordu, özellikle de az önce paylaştıkları yakınlığın, heyecan verici olduğu kadar gerçek de hissettiren bir bağın ardından.

Sadece seni istiyorum Alexander, ruhumdaki tüm duygularla. İstediğim sensin. Bu yaşamda bir başkasıyla bu yakınlığı ve zevki hissetmek nasıl mümkün olabilir?

Hayal kırıklığına uğramış ama Alexander'a daha yakın olmak için can atan Francie, onun kollarının rahatlatıcı ama sınırlayıcı kucağındaki pozisyonunu değiştirdi. Kucağına oturacak şekilde manevra yaptı, dizleri Alexander'ın kalçalarını çevreleyerek aynı anda hem savunmasız hem de iddialı hissettiren bir duruş sergiledi. Sanki fiziksel olarak o ana tutunmak, gerçeklik onu parçalamadan önce ikisini de bu geçici yakınlık balonunda kilitli tutmak istiyordu.

Nazikçe yanaklarını avuçladı, parmakları sanki kırılğan bir şey tutuyormuş gibi hafifçe ona dokundu. *Neden sana aşık oluyormuşum gibi hissediyorum?* Bu farkındalık kalbinde yankılandı ve bir şaşkınlık dalgası onu ele geçirdi. Francie daha önce de burada bulunmuştu - geçmişte aşkın kıpırtılarını, bir başkasına duygusal olarak bağlanma duygusunu hissetmişti. Ama bu farklıydı. Şu anda içinden geçen duygular daha önce hiç deneyimlemediği bir derinliğe ve yoğunluğa sahip gibiydi ve bu oldukça korkutucuydu.

şüphe içinde buldu, kendi hislerinin gerçekliğini sorguladı. Daha önce bildiklerinden bu kadar farklı hissettiğinde bu gerçekten aşk olabilir miydi? Alexander'la arasındaki bağ, sanki kalbinin keşfedilmemiş ve seslendirilmemiş derinliklerine dokunuyormuş gibi hissediyordu. Aynı anda hem şaşırtıcı hem de heyecan vericiydi.

Bu sadece duygusal bir çırpınış, sonunda azalacak ve daha sıradan bir şeye dönüşecek geçici bir hoşlanma değildi. Hayır, bu, hayatını edecek ve aşk anlayışını yeniden tanımlayacak güce sahip bir şey gibi hissediyordu. Ve bu bilgi de onu dehşete düşürüyordu.

"Kalbinin giderek daha hızlı attığını hissedebiliyorum Francie," diye mırıldandı.

Gözleri onunkilerle buluştu ve tereddüt etti, kendi gerçeklerini dile getirecek cesareti arıyordu. Bu kritik anda sadece ona karşı değil, kendine karşı da dürüst olacak gücü bulabilecek miydi?

"Alexander," diye titreyerek başladı.

Başparmağı hafifçe kadının titreyen ağzına dokundu. "Evet?"

"Ben de seni tanıyorum," dedi usulca. Dudakları şefkatli bir öpücükle onunkilerle buluştu ve geri çekilirken sözleri nazikçe ağzına değdi. "Sen şefkat, mizah ve olağanüstü bir sevgi kapasitesiyle dolu bir adamsın. Yine de, durum gerektirdiğinde çelik gibi bir kararlılığa da sahipsin."

"Bay Merton'ı neredeyse arabasıyla ezecek olan o nahoş lordla yüzleştğinde ben de oradaydım. Vikont kasabın kendisinden aşağı olduğunu düşünmüş olabilir ama sen hiç tereddüt etmeden onu savundun. Sadece bir lordu uyarmakla kalmadınız, aynı zamanda Bay Merton'ın dükkânına geri dönmesine de yardım ettiniz."

"Demek beni ormanın dışında izliyordun, ha?"

Hafifçe güldü ve onu birkaç saniye boyunca derinden öptü. Kucaklaşmalarını keserek, erkekliğinin ani sertliğinin iç uyluğuna sürtündüğünü hissettiğinde kızardı. "Bir de Bay Jackson'ın hastalandığı ve tarlalarında çalışmadığı zaman vardı. Bütün bir yıl boyunca kiralarını gizlice karşıladınız ve kilerlerinin hiç boş kalmamasını sağladınız. En büyük kızı sizin iyiliğinizi anlata anlata bitiremedi. Size tapıyordu ve iyiliğinizi dinleyen herkese anlatıyordu. Ne zaman ormana gitsem ve bana eşlik etmeni istesem, yaptığın işi bırakır ve hiç düşünmeden bana katılırdın. Özveriniz ve ilginiz benim için hiçbir zaman kaybolmadı."

Sözlerini bitirirken yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi, "Ve bir sevgili olarak, tek kelimeyle yücesin."

Parmaklarını Francie'nin saçlarının ipeksiliğine daldırdı ve dudakları ateşli bir öpücükle buluşana kadar onu aciliyet ve şefkatin bir karışımıyla kendine doğru çekti. Francie'nin kalbi çılgın bir davul gibi göğüs kafesine çarpıyordu. İçini bir kırılmalı duygusu kapladı ve sanki kalbi yarılmış, ona karşı bastırılmış bir özlem seliyle taşmış gibi hissetti.

Kaç gece kulübesinde tek başına yatmış, bu adama karşı içinde uyanan duyguları inkâr etmişti? Kaç gece kendisinin sosyete de iyi bir üne sahip genç bir hanımefendi, adamın da kendisine kur yapabilecek bir beyefendi olmasını dilemişti? O kadar güçlü bir özlem başlamıştı ki, damarlarında dolaşan ve duyularına hücum eden neredeyse fiziksel bir sızı gibi hissediyordu.

Bir şekilde, sevgilisi vücutlarının sıkı uyumu arasından uzandı ve uzunluğunu onun açıklığına yerleştirdi. Cinsel organına sokulduğunda, elini ısıtıcı bir okşayışla kalçalarına götürdü, etini kavradı ve onu aşağı doğru itti. İçine girmesi derin ve ani oldu. Francie, derin hazzın içinde dönen acının erotik ısırtısıyla onun ağzına doğru inledi. İçgüdüsel olarak kalçalarını kaldırdı ve adamın erkekliğine doğru geri kaydı. Adamın iniltisi içinde titreşti ve kadın öpüşmelerini keserek bu his karşısında nefesini tuttu.

"Sür beni," diye hırladı.

"Bana yardım et," diye fısıldadı acıyla.

Kollarını Francie'nin etrafına dolayarak onu kucağına aldı ve gücünü kullanarak onu sertçe ve derinlemesine sikine doğru salladı. Francie onu yukarı doğru sürükleyen tutkunun gücüyle titreyene kadar bunu tekrar tekrar yaptı. Başka bir güçlü zevk dalgası duyularını paramparça etmeden önce birkaç dakika boyunca ham tutkuyla yandılar. Alexander hareket etti, sırtını yatağa bastırması için onu döndürdü, tohumunu serbest bırakmak için ondan çekmeden önce birkaç kez derinlemesine itti.

Sert nefesleri, dışarıda hâlâ lapa lapa yağan yağmurun arka planında belli belirsiz duyuluyordu. Adam yuvarlanıp onu göğsüne bastırdı ve kadın memnuniyetle onun kalbini dinledi.

BÖLÜM 6

F rancie ve Alexander, göl kenarındaki doğal güzelliklerle çevrili bir battaniyenin üzerine uzanmışlardı. Güneş gökyüzünü sıcak tonlarla boyarken, göl sanki elmas serpilmiş gibi parılıyordu. Hafif bir esinti ağaçların arasından fısıldıyor ve ara sıra duyulan kuş cıvıltıları huzurlu bir senfoni yaratıyordu.

Aralarında Alexander'ın eskiz defteri duruyordu, sayfaları çevredeki ormanlık alanlarda gözlemlediği kuşların detaylı çizimleriyle doluydu.

"Bu çizimler kesinlikle göz kamaştırıcı Alexander," dedi Francie, eskiz defterinin sayfalarını çevirirken gözleri hayranlıkla açılmıştı. "Bu benim favorim." Birbirine sokulmuş bir çift kuşun gerçekçi çizimine baktı. "Açıklayamıyorum ama sanki birbirlerine bağlılarmış gibi görünüyor."

"Kuşlar arasında bir aşk hikâyesi," diye mırıldandı, gözleri parlıyordu. "Bir aşk hikayesi mi?"

"Konu kur yapmaya geldiğinde, kuşlar hem müstakbel eşlerini cezbetmek hem de rakiplerini gölgede bırakmak için karmaşık ve gösterişli gösteriler yaparak büyük çaba sarf ederler. Bazıları çiftleşmek ve yuvalarını inşa etmek için bir araya geldiklerinde birbirlerine çok sadıktır."

Francie gülümsedi ve sayfayı çevirdi. "Burada düzinelerce farklı kuş var. İngiltere'de bu kadar çok olduğunu düşünmezdim."

"Seyahatlerimde doğayı ziyaret etmek ve kuş gözlemciliği için de zaman ayırıyorum. Elimden geldiğince çizim ve resim yapıyorum," dedi Alexander, sesine sevgi dolu bir hatırlama notası girerek. "Şuradaki bir çift kuğu ve bunlar da saka kuşları."

Francie başını hafifçe çevirerek ona yan gözle baktı ve ilgisini çekti. "Siz... çok yer gezdiniz mi?"

Alexander, ağzı bir gülümsemeyle kıvrılırken, "AH, ÇOK SAYIDA DİYEBİLİRİM," dedi. "Kosta Rika'nın bulut ormanlarından Avustralya'nın engebeli manzaralarına ve hatta Akdeniz'in sakin kıyılarına kadar. Her yer farklı kuş türlerini gözlemlemek için eşsiz bir zemin sunuyor."

Francie'nin gözleri büyüdü. Nedense onun seyahat ederken bu kadar becerikli olabileceğini hiç düşünmemişti. Zarif tavırları olsa bile, her zaman çok basit ve açık sözlü bir taşra beyefendisi gibi görünmüştü. Alexander'ın geçmişini ve bağlantılarını merak etti. Sorgulamak dilinin ucuna kadar geldi ama kendisinininkini de sorgulayabileceği korkusu Francie'yi durdurdu. Bunun yerine, "Seyahatlerinizde gördüğünüz en egzotik kuş hangisiydi?" diye sordu.

Alexander hafifçe kıkırdadı. "Bu zor bir soru. Ama birini seçmek zorunda kalsaydım, muhtemelen Muhteşem Quetzal derdim. Onu Guatemala'da görmüştüm. Canlı renkleri ve uzun kuyruk tüyleri çok güzel. Sanki biri kuşu yeşiller, maviler ve kırmızılardan oluşan bir palete batırmış gibi."

Neredeyse zihninde canlandırabiliyordu, yemyeşil bir ormanın fonunda göz kamaştırıcı bir kuş. "Tanık olmak için inanılmaz bir manzara olmalı."

"Öyleydi," diye onayladı. "Şuraya bak." Alexander ve kitabın birkaç sayfasını çevirdi.

Francie resmedilen görüntüye soluksuz bir şaşkınlıkla baktı. Tıpkı onun tarif ettiği gibiydi. "Yeteneğiniz çok güzel," diye fısıldadı hayranlıkla. "Keşke bunu ben de görebilseydim."

"Kuş gözlemciliğinin güzelliği, kayda değer bir şeyler bulmak için her zaman uzak yerlere gitmek zorunda olmamanızdır. Yerel ormanlar ve parklar bile kuş meraklıları için birer hazine olabilir. Bir gün size göstereceğim."

Francie gülümsedi. *Keşke bu doğru olabilseydi.* "Doğayla etkileşime geçmenin güzel bir yolu ve her gün olağanüstü bir şey bulma şansı gibi görünüyor."

"Kesinlikle öyle," dedi Alexander, gözleri onunkilerle buluşarak. "Ve bazen en olağanüstü deneyimler hiç beklemediğiniz bir anda gelir; nadir bir kuşa rastlamak ya da kalbinizin sürekli özlemine çektiği biriyle karşılaşmak gibi."

Kalbi ve birkaç saniye boyunca birbirlerine baktılar. Birbirlerini sevdikleri uzun saatlerin anıları düşüncelerinde canlandı. Adamın gümüş bakışlarındaki hınzır parıltı Francie'nin de aynı şeyi gösteriyordu. Yüzü kızararak kitaba baktı, sayfayı çevirdi ve kaşlarını kaldırdı. "Bunun ağzında neden bir balık var?"

"Ah, bu bir yalıçapkını. Eşini ayartmaya çalışıyor."

Güldü. "Gerçekten mi?"

Alexander uzanıp kızın bir tutam saçını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Yalıçapkınları arasındaki kurlaşma oldukça basittir ve abartılı gösterilerden yoksundur. Bir dişi yalıçapkını erkeğin belirlediği alan içindeki bir tüneğe konduğunda, erkek onun varlığını değerlendirir. Eğer onu uygun bir eş olarak görürse, kısa ama dokunaklı bir kur hareketine girişir. Havalanır, ustalıkla bir balık yakalar ve sonra yakaladığını ona sunmak için geri uçar. Sunum

Balık hem bir hediye hem de avcılıktaki hünerinin bir kanıtıdır.

-Potansiyel yavrular için güvenilir bir rızık vaadi. Eğer dişi erkeğin yaklaşımlarına açıksa, tünek boyunca erkeğe yaklaşarak niyetini belli eder. Eğer erkeğin çabalarına karşı ilgisizse, hareket etmeyecektir. Dişi balığı erkeğin gagasından aldığı anda, erkeğin kur yapmasını kabul etmiş olur."

"Keşke bu gözlemleri de yapabilseydim." "Bir gün yapacaksın."

Ses tonundaki vaat onu şok etti ve bir an için ne diyeceğini bilemedi. Aniden gergin ve kararsız hissederek dikkatini kitaba yöneltti. Adam onun bu ani telaşı karşısında hiçbir şey söylemedi, sadece gülümsedi ve sayfaları çevirmek için yaklaştı.

Alexander bir çizimi işaret etti. "Bu Kuzey Kırlangıcı. Ve şurada da," diye sayfayı çevirdi, "Siyah şapkalı bir Chickadee."

Francie dikkatle dinledi, hem karmaşık çizimlerden hem de Alexander'ın onlardan bahsederken yüzünün aydınlanmasından büyülenmişti.

Battaniyenin yanından bir dürbün aldı. "Biraz kuş gözlemi yapmak ister misin? Öğleden sonra bazı ilginç türleri görmek için harika bir zaman."

"Kulübenizin diğer herkesten bu kadar uzak olmasının nedeni bu mu? Ben sizin en yakın komşunuzum ve birkaç mil uzaktayım."

"Her zaman doğal dünyayı gözlemleyerek teselli bulmuşumdur ve özellikle kuşlar beni büyüler. Yalnız kalmaktan da keyif alıyorum. Genellikle çok meşgulüm ve aktif bir sosyal hayatım var. Kırsalın temposu beni rahatlatan bir merhem."

Aktif bir sosyal hayatınız var mı? "İş adamı mısınız?" "Bir çeşit."

Cevabı neden bu kadar gizemliydi?

Adam ona dürbünü uzattı ve kadın dürbünü alırken parmakları birbirine değdi. Sanki bu anı bekliyormuş gibi onu çekiştirdi.

yaklaştı ve onu öptü. şok edici derecede yumuşak ve tatlıydı. Ona duyduğu korkunç özlem yüzünden gözlerinin arkası yaşlarla doldu. Öpüşmelerini kesti. "Alexander?"

"Evet?"

"I ..." Hiç evlenmeyi düşünüyor musunuz? Francie merak etmek anlamsız olsa da sormak istiyordu. Saygın bağlantıları ve zenginliği olan bir adamla evlenmek zorundaydı. Annesi çoktan hayal kırıklığına uğratamayacağı düzenlemeler yapmıştı. Francie soğukta çok uzun süre kalmış gibi hissediyordu ve dil çıkarma ve kınayan bakışlar konusunda endişelenmeden ailesiyle birlikte olmak istiyordu. Düşüncelerini gizli tutma çabası göğsünü acıtıyordu. Sormak yerine onu derinden ve tutkuyla öptü.

"O zaman birden fazla anımız olacak mı?" diye mırıldandı onun ağzına karşı.

Francie coşkuyla başını salladı ve adam kıkırdayarak onu göğsüne çekti ve tekrar öptü.

Seninle sonsuza dek birlikte olmak isteyecek kadar aptalım.

Bunu fark etmek onu şok etti ve içinden kendine kızmaya başladı. Sanki duygularındaki değişimi hissetmiş gibi, öpüşmelerini sonlandırdı ve onun bakışlarına baktı.

"Hadi şu kuşları bulalım," dedi huysuzca.

Dürbünü sırayla kullandılar ve Alexander uzaktaki ağaçların dallarına tünemiş ya da gölün üzerinde süzülen çeşitli kuşları işaret etti. Arada sırada Francie bir kuş görüyor, Alexander da türünü tanımlıyordu.

Bir süre sonra Alexander, Francie ile göz göze geldi. "Bir şey yapmak istiyorum; bana katılır mısın?"

Francie merakla kaşlarını kaldırdı. "Neymiş o?"

"Yüzmek," diye açıkladı, gözlerinde şehvetli bir parıltıyla. "Kıyafetlerimizle mi?"

"yalnızız. Çıplak da olur."

Francie kızarmasına rağmen bu cüretkâr öneriye güldü. Alexander ayağı fırladı ve elini ona doğru uzattı. Francie gülerek elini tuttu ve birlikte göle doğru koşmaya başladılar. Bir an bile tereddüt etmeden suya atladılar.

Göl onları ferahlatıcı bir kucaklamayla karşıladı ve yüzeye çıkmadan önce suyun birkaç vuruş boyunca başının üzerinde kapanmasına izin verdi.

"Sana yüzmeyi kim öğretti?"

"Kardeşim, Tobias. Annem onaylamadı ama sonunda yalvarmalarına boyun eğdi."

"Tüm ağabeylerin yapması gerektiği gibi."

Yüzerlerken Francie onunla gülüyor ve sohbet ediyordu, sanki dış dünya sadece onlar için durmuş ve bir gecelik tutkusunun sonsuza dek sürmesine izin vermiş gibi hissediyordu.

"Yarın ayrılacağım," dedi usulca. *Asla geri dönmeyebilirim.* Ancak bunu söylemeye cesaret edemedi.

"Londra'ya mı?"

Sıkıca yutkundu. "Evet."

"Önümüzdeki haftalarda orada işim var."

Kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Lütfen birbirimizi orada görebileceğimizi ima etmeyin!"

Alexander onu kollarının arasına almadan önce dikkatle ona baktı. "Gözlerindeki bu korku ve hü­zün dolu bakıştan hiç hoşlanmıyorum Francie."

Oh!

"Ben de bunu kalbimde hissetmekten hoşlanmıyorum," dedi kollarını onun ensesine dolayarak.

"Seni bu kadar inciten şeyin ne olduğunu bana söyleyecek misin?"

Kadın kaskatı kesildi ve uzaklaşmaya çalıştı ama adam kalçalarını tutarak onu yerinde sabitledi. Kalbi adamın göğsünün içinde acıyla çarpıyordu. "Belki bir gün," dedi.

Alexander onun yüzünü kavradı ve ağzını onunkine değdirdi. Ona en karanlık sırları konusunda bile güvenebileceğini söylemek için kelimeler kullanmadı, sadece öpücükler ve nazik dokunuşlar yaptı. Kız ona karşı eridi, bacaklarını beline dolamak için onun yönlendirmesiyle aktı. Adamın ellerinden biri hafifçe kalçalarının kıvrımına dokundu, sonra suyun altına ve arasındaki boşluğa girerek kadının nefesini kesecek kadar hassas bir nokta buldu. Aletini kızın zaten kaygan olan girişine dayadı.

"Bana sıkıca sarıl ve gitmeme izin verme Francie," diye fısıldadı kabaca onun iyice öpülmüş ve şişmiş dudaklarına.

Neden onun bu anın ötesinde konuştuğunu hissediyordu? Kollarını adamın ensesine doladı ve adam kalçalarını kavrayıp, kalçaları yukarı doğru kalkarken bile onu aşağı doğru sürüklediğinde tutundu. Adamın sert ve derin sahiplenişi kadının seksini acıtıyordu ama aynı zamanda muhteşem hissettiriyordu. Tutkuyla hareket ediyorlardı, su vücutlarını yalayıp geçiyordu. Her umutsuz vuruş Francie'yi mutluluğa daha da yaklaştırıyordu. Enfes hisler vücudunu kesip geçerken dişlerini adamın omzundaki kaslara geçirdi ve zevk dalgaları onu sarsarken karnındaki sıkı sarmal kırıldı. İnledi, parmaklarını ıslak saçlarının arasından geçirerek ağzını şehvetli bir açgözlülükle onunkinin üzerine eğdi. Alexander onu derinden öptü, diğer eli sırtına sıkıca sarıldı ve serbest bırakılmasını vücudunun derinliklerine döktü.

Birleşmeleri hızlı ve vahşiydi, onu kulübede zevk için götürdüğü yavaş yoldan çok farklıydı. Öpüşmelerini kesti ve ona baktı. "Seni incittim mi?"

"Hayır," dedi usulca, yanakları .

Adam kadının bedeninden uzaklaştı ve kadın adamın göğsüne yaslandı. Francie, adam tekrar suya düştüğünde güldü ve kız onun üzerinde yatarken yüzmeye başladı. Bir esneme onu gafil avlamadan önce uzun bir süre bu şekilde kaldılar.

"Hadi içeri dönelim. Senin için yemek yapacağım," diye mırıldandı. "Başka bir güveç mi?"

"Bıldırcın kızartacağım."

Sonunda yüzerek kıyıya geri döndüler ve Alexander onun sudan çıkmasına yardım etti. Alexander parmaklarını birbirine kenetledi ve onu kulübeye doğru çekti.

"Ben... ben eve gitmeliyim," dedi.

Ona doğru baktı. "Bir gece daha benimle kal. Ya da seninle kulübende kalabilirim."

Birdenbire, sağduyusunu bastırmakla tehdit eden umutsuz bir özlemle doldu. "Bir aşçım ve hizmetçim var."

"Ah, hizmetkârların dedikodusundan duyulan o korkunç korku. Taşrada gömülü olsalar bile böyle güçleri var."

Francie alt dudağını ısırды. "Evet."

"Benimle kal."

"Bir gece olması gerekiyordu," diye fısıldadı. "Bu senin için yeterli mi?"

Kalbi sarsıldı ve vücudundan sıcak ve çalkantılı bir şey .
"Hayır."

Yüzünde yavaş, tembel bir gülümseme belirdi. "Bu benim için de yeterli değil, Francie."

Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi, başparmağı avucunu okşadı. Duygularından boğazı düğümlenen kadın, kulübeye girerlerken adamın ellerini tuttu. Bir gece daha, diye kendi kendine söz verdi, sonra Londra'ya gidecek ve onu bir daha asla görmemeye karar verecekti.

BÖLÜM 7

F rancie'nin dağınık saç telleri bir şekilde Alexander'ın ağzına girmişti. Gülümseyerek, birkaç tutamı nazıkçe çıkardı ve onu nazıkçe omuzlarından indirirken uyandırmamaya özen gösterdi. Onun bu dikkatine rağmen kız kıpırdandı ve huzurlu uykusunun bölünmesinden rahatsız olmuş gibi belli belirsiz bir protesto mırıldandı.

Alexander uzun bir an boyunca kendini onun büyüüne kapılmış buldu.

uyuyordu. Kalbi göğsünde çarpıyor, neredeyse fiziksel ısı gibi hissedilen yoğun bir farkındalıkla besleniyordu. Bu oydu ve bu gerçek, reddedilemez bir gerçeğin kesinliğiyle üzerine yıkıldı - başka kimse olamazdı.

Elbette henüz çözülmesi gereken gizemler, birbirlerinde henüz keşfetmedikleri kişilik derinlikleri ve deneyim katmanları vardı. Ama onun uyumasını izlerken rahatlatıcı bir düşünceye kapıldı: Önlerinde derinlere inecekleri, öğrenecekleri, meydan okuyacakları ve ortak tutku ve kahkaha anlarıyla birlikte büyüyecekleri koca bir ömür vardı. Onun duygularını ve ailesinin geçmişini bilmeden gitmesine izin vermeyecekti. Belki o zaman gözlerindeki hüznü ona açabilirdi.

Uzaktan gelen at arabası tekerleklerinin takırtısı giderek artıyor ve Alexander'ın kaşlarını çatmasına neden oluyordu. Herhangi bir ziyaretçi beklemiyordu ve günlük hayatının gürültüsünden ve taleplerinden kaçmak için ara sıra bu تنها kulübeye sığındığını sadece birkaç kişi -özellikle de ailesi- biliyordu.

Çarşafı dolanmış, yüzü dingin bir uyku portresine dönüşmüş Francie'yi rahatsız etmemeye özen gösteren Alexander, kendini yataktan dışarı attı. Pantolonunu hızla çekti ve gizlice hareket etti, rustik sığınağının ön kapısına yaklaşırken ayakları ahşap zemine çok az temas ediyordu.

Kapıyı açtığı anda, eşiğin hemen ötesinde park etmiş büyük bir at arabasının görüntüsüyle karşılaştı. Aracın üzerinde ailesinin amblemi vardı ve dört güçlü attan oluşan bir ekip, serin havada nefesleri görünür bir şekilde hazır bekliyordu. Hemen ardından kardeşi arabadan indi ve aceleci bir yere indi.

Kardeşinin beklenmedik gelişi önemli bir şeylerin döndüğünün işaretiydi. Bir yanı Francie'yle geçirdiği zamana yapılan bu müdahaleye sinirlenirken, bir yanı da merak ve endişe duymaktan kendini alamıyordu. Böylesine ani bir ziyareti gerektirecek kadar önemli ne olabilirdi? Neyse ki kardeşi aşırı endişeli görünmüyordu.

Alexander kapıyı kapattı. "Burada ne yapıyorsun James? Annem ve Henrietta ile her şey yolunda mı?"

Kardeşi kaşlarını çatı ve Alexander'ın arkasından kapattığı kapıya dikkatle baktı. Elbette kardeşinin kulübeye girmesine izin vermeyecekti, özellikle de Francie hâlâ derin bir uykudayken, geçirdikleri görkemli gecenin yorgunluğuyla. Kardeşi omzunda taşıdığı el çantasına uzandı ve katlanmış bir kâğıt parçası çıkardı. Öne çıktı ve Alexander'a uzattı.

"Nedir bu?"

"Leydi Francie Walcott hakkında istediğiniz rapor."

Alexander kaskatı kesildi. "*Leydi* mi?"

"Evet," dedi kardeşi sıkıca. "Bir hanımefendi."

Doğal olarak Alexander'ın onun bir hanımefendi olduğunu anlaması gerekirdi. Davranışlarının dokusunda bu açıkça görülüyordu. Davranışları kusursuzdu, her hareketi çok şey anlatan bir zarafetle yapılıyordu. Bir de yürüyüşü vardı; duruşu ve duygusallığının eşsiz bir karışımı, dikkatini talep etmeden ona hükmediyordu.

Kendisininkine çok benzeyen gümüş gözleri kısıldı. "Bayan Francie Walcott hakkında bilgi istediğinizde bunun sadece bir hata olduğunu düşünmüştüm. Kendisi bir kontun kızı. Erkek kardeşi şu anki Blade Kontu."

Alexander arkasından kapıya baktı. Bir kontun kızıydı. Ağzına geniş bir gülümseme yerleşti.

"Sakin öyle düşünme," diye uyardı küçük kardeşi. "Kasabaya gelip bu raporu görmeni beklemek yerine seninle buluşmak için seyahat bir nedeni var. Hanımefendi uygun değil!"

"Onun hakkında ne düşündüğümü bilmiyorsun," dedi buz gibi bir sesle. "Küstahlık etme."

"Küstahça davranacağım. Belli ki gönderdiğin mektubu tekrar okumamışsın. Tüm sayfa boyunca onun güzelliğini, zekâsını ve gülümsemesini övmüşsünüz. Sizi uyarmak için acele etmek zorundaydım, onun itibarı onarılamayacak kadar lekелendi ve böyle bir hanımefendiyle ilişki kuramazsınız."

Göğsüne soğuk bir his yerleşti. "Ne dedin sen?"

"Mahvolmuş durumda. Kasabada büyük bir skandal bıraktı ve-"

Kapının arkasından gelen bir ses onu dondurdu ve James'in sözlerini kesti.

"Burada biri mi var?" James yüzünde bir şaşkınlık maskesi söyledi.
"Bu kulübe senin değerli mekanın. Buraya hiç kimseyi götürmediniz..."

"Burada bekle," diye emretti Alexander, kapıyı açtı ve içeri girdi.

Sevgilisi orada duruyordu, çıplak ayak parmakları ahşap zemine kıvrılmıştı. Francie'nin dudakları öpücükler yüzünden zevkle şişmişti ve elbisesi sanki aceleyle giyilmiş gibiydi.

"Uyanmışsın," dedi huysuzca.

"Evet. Az kiminle konuşuyordunuz?"

Alexander durdu ve ona baktı. Gözleri genişti, savunmasız ve yürek parçalayıcı bir bakışı vardı. Aynı zamanda dökülmemiş gözyaşları ve güvensizlikle yanıyorlardı. *Lanet olsun.* Onların konuşmalarını duymuştu. Alexander parmaklarını saçlarında gezdirdi. "O benim kardeşim, James. Francie-"

"Benim hakkımda
konuşuyordu." "Evet."

"Beni araştırdın mı?"

Düzenli bir nefes aldı. Ona yalan . "Evet."

Sanki onu bir arada tutan tek şey kollarıymış gibi kollarını ortasında kavuşturmuştu. Adam onun gözlerindeki korkunun kıvrımlarını ve daha da anlaşılmas bir şeyi görebiliyordu. "Skandalımı ve toplumun gözünde geri dönülmez bir şekilde mahvolduğumu biliyorsun."

"Evet."

Kadından incinmiş gibi alçak bir ses geldi ve adam gözlerini kapattı.
"Francie-"

"Benim hakkımda bir şey öğrenmek istiyorsanız, Bay Crawford, sadece sormanız yeterliydi! Özel hayatıma burnunuzu sokmayın."

Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Toplanan bilgiler çoğunlukla kamuya açık bilgilerdi. Adamım bu kadar derine inmezdi.

"Hayatına izinsiz girdim."

Kadın irkildi ve adam sessizce küfretti. Ortalığı dağıtıyordu.
"Açıklamama izin verin-"

Ona öyle öfkeli ve incinmiş bir bakış fırlattı ki, sözleri uçup gitti. Francie ayakkabılarını toplamak için acele etti, sonra sanki şeytan onu kovalamış gibi yanından hızla geçti. Dışarı çıktığında, şok geçiren ağabeyine aldırmadan birkaç basamak inip bir ceylan gibi ormana doğru koştu.

"Francie!" Alexander onun peşinden gitti.

"Xander," diye bağırdı kardeşi, ona takma adıyla seslenerek.

Alexander kardeşini görmezden gelerek çamurlu patikadan sevgilisine doğru koşmaya başladı. Ayağı kaydı, kıç üstü çamura düştüğünde şiddetli bir küfür savurdu, sıçrayan çamurlar çıplak göğsüne geldi.

Francie dondu kaldı, omzunun üzerinden baktı, gözlerinde kararsızlık parlıyordu.

"Lütfen beni kovalamayın," dedi, sesi ona net bir şekilde ulaşıyordu. "Beni araştırmış olmanızın bir önemi yok. Artık benim utancımı . Bu... her ne paylaştıysak oldu ve ben yoluma devam etmeliyim. Tüm o inanılmaz anlarımız için teşekkür ederim. Ben... onlar harikaydı ve onları hiçbir şeye değişmezdim."

"Gitme."

Yüz ifadesi bir an için çöktü. "Londra'ya gidiyorum çünkü yakında evleneceğim."

Şok kalbine saplandı. "Nişanlı mısınız?"

Bir anlık tereddütten sonra "Evet," dedi, arkasını döndü ve hızla uzaklaştı.

Bugün annemden beni Londra'ya çağıran bir mektup aldım. Francie'nin neden bu kelimeleri seçtiğini anladı. Yıkık dökük genç hanımları görücü usulü evliliklerle saygın kılmak sosyetenin adeti idi. Francie'nin ailesi onu görücü usulüyle ayarlamıştı.

Evlilikleri ve mutluluk dolu zamanları artık sona ermişti. Öfke ve inkâr Alexander'ın içinde kükredi ve ayağa kalktı. *Francie*. Onun adı düşüncelerinde sessiz bir açlık fısıltısıydı. Çok istemesine rağmen onu daha fazla kovalamadı. Gözlerinde şaşkın bir ifadeyle onu izleyen kardeşinin yanına dönerken kalbi küt küt atıyordu.

"Sadece bir kadını kovalıyordun," dedi James kuşkuyla.

"Bana Leydi Francie hakkında öğrendiğin her şeyi anlat," dedi Alexander diğer her şeyi görmezden gelerek.

James'in gözleri büyüdü ve ormanlık alana doğru baktı. "Bu o *muydu*?"

"James!"

Kardeşinin gözleri bariz bir onaylamama ifadesiyle parladı.

"Umarım o değildir."

"Ne fark eder ki?" diye tersledi.

"Çünkü peşinden koşmak şöyle dursun, daha önce bir bayana böyle baktığını hiç görmemiştim. Ve eğer o kadın Leydi Francie ise, seni temin ederim kardeşim, onunla kesinlikle evlenemezsin. Annemiz bu düşünce karşısında bayılırdı."

İçindeki her şey durdu. "Bana ne yapabileceğimi söylemeye mi cüret ediyorsun?"

Kardeşi iç çekti. "Söylentilere göre hanımefendi çoktan evlenmiş."

Bu sözlerin yarattığı şok İskender'in midesine inen bir yumruk gibiydi. Anında bu iddiaları reddetti. Çenesini sıkıca kavradı ve soğukkanlılığını korumak için elinden geleni yaptı. "O değil."

"Sana öyle olduğunu söylüyorum!" James elindeki kâğıt destesini salladı. "Topladığım kadarıyla hepsi burada. Okuyun."

İskender kâğıtları aldı, ama incelemek yerine onları birkaç küçük parçaya ayırdı.

"Ne yapıyorsun?"

"Senden onun hayatına burnunu sokmanı istememeliydim. Orada her ne varsa açıkça acı verici ve daha sabırlı olmalıyım. Geçmişini öğrenmek, eşim olmaya uygun olup olmadığını anlamak istedim ve bu yüzden aptalca bir şekilde sizden onu araştırmanızı istedim. Beklemeli ve bilmemi istediği şeyi bana söylemesine izin vermeliydim."

"Orada olanların çoğu herkesin bildiği şeyler," dedi James sıkıca. "Kardeşi Blade'in güçlü Kontu. Nüfuzuna rağmen, onun ismiyle ilgili söylentileri ve skandalları bastıramadı. Sen yanlış bir şey yapmadın ve artık onun düşesin olamayacağını biliyorsun. Söylentilere göre, ağabeyinin bağlantıları olsa bile kimse onu istemezmiş."

Köy meydanında oynayan çocukları izlerken gözlerinde gördüğü özlemi, açlığı ve hüznü şimdi daha iyi anlıyordu. Sosyetenin neredeyse tüm genç hanımları bir koca bulmak ve kendi ailelerini kurmak için evlilik yarışına girerlerdi. Kız kardeşi Henrietta sık sık sosyeteye girişinin ve bir gün yapacağı evliliğin hayalini kurardı. Bu geleceğin bir skandal bulutu içinde yok olup gitmesi Francie'nin yüreğini nasıl da acıtmış olmalıydı. *Tonlar*, duyarlılıklarını rencide ettiğine inandıkları kişileri inceleme ve parçalara ayırma konusunda gülünç olabiliyorlardı.

Kadının bir arkadaşının kendisine ihanet ettiğini söylediğini hatırladı ve Alexander bunun mahvolmasıyla ilgili olduğundan şüphelendi. Tanrım, nasıl da derinden yaralanmış . Göğsünde gergin bir his belirdi ve tuhaf bir aciliyet duygusu Alexander'ı harekete geçirdi. "Hemen Londra'ya dönmem gerekiyor. Hiçbir gecikme olamaz."

"Tanrım, sakın hâlâ onun peşinde olduğunu söyleme!" dedi James. "Kimsin sen? Tanıdığım ve sevdiğim o soğuk, gururlu adam nerede?"

Kardeşini görmezden gelen Alexander, önündeki yolculuk için uygun şekilde giyinmek üzere içeri koştu. Kadının skandalı umurunda değildi. Tek derdi bu kadını hayatından çıkarmamaktı.

Francie, kulübesine döndükten sadece bir saat sonra, kardeşinin kullanması için temin ettiği arabanın hazır olmasını istemişti. Aceleyle bir banyo yaptıktan sonra, neredeyse iki yıldır gizlice yaşadığı küçük, pastoral köyden ayrıldı. Boğazı dökülmemiş gözyaşlarıyla yanarken, arabanın perdelerini indirdi ve arkasına bakmayı bıraktı. Her ne kadar onun varlığı bir çeşit gizem olsa da sakinleri, Francie vardı yaşıyor olmadan yersiz inceleme ve spekülasyonlar hayatına girmişti. Hatta birkaç tuhaf arkadaşlık bile kurmuştu.

Francie, bir kontun kızı olduğunu ve yüksek sosyeteyle güçlü bağlantıları olduğunu açıklamaktan korktuğu için her zaman bir parçasını saklamıştı.

Artık biliyor... ve benim bir utanç kaynağı olduğumu.

Birkaç kez Alexander'a, Bayan Benton'a ve birkaç kişiye daha söylemeyi düşünmüştü. Komşularının içinde bulunduğu durumu anlamış olmaları muhtemeldi, zira skandala karışan yüksek sosyete kızlarının, patavatsızlıkları toplumsal hafızadan silinene kadar taşraya sürgün edilmeleri yaygın bir uygulamaydı. Alternatif olarak, nüfuzlu biriyle evlenerek itibarlarını yeniden kazanabilir ve toplumu geçmişteki hatalarını gönülsüzce görmezden gelmeye zorlayabilirlerdi.

Belki de Alexander'a skandaldan hiç bahsetmeyecekti. Ne de olsa aynı dünyadan değillerdi. Kaşlarını çatı. O zaman bunu nasıl öğrenmişti? Francie tahtalara yaslanmış, Alexander'ın kendisini neden bu kadar sefil ve mahcup hissettiğini merak ediyordu.

geçmişini öğrenmişti. Neden onun mahremiyetine girdiği için ihanete uğramış gibi hissediyordu? Daha da kötüsü, mahvolduğunu bildiği için neden bu kadar mahcup hissediyordu? Yanaklarından süzülen gözyaşlarını sildi, kalbini saran boşluk hissinden nefret ediyordu.

Açıklamasını dinlemeden kaçmakla aptallık mı ettim? Ya

Francie alt dudağını ısırđı. İmkânsız olan şeyleri dilemenin ne faydası olabilirdi ki? Beresford Kontu'nun onun lekelenmiş itibarını görmezden gelmesi zaten bir mucizeydi. Kardeşi, önceki kontların yarattığı birçok skandaldan sonra Blade unvanının onurunu geri kazanmak için büyük çaba sarf etmişti. Pek çok kişi kendi aralarında Tobias'ın da unvanın yüz karası olacağına dair bahse girmişti. Ama o herkesi şaşırtmış ve kısa sürede saygıları artmıştı.

Onun sıkı çalışmasını hayal kırıklığına uğratan ve sanki asla toparlanamayacakmış gibi hissettiği büyüklükte bir skandal yaratan Francie'ydi.

Kaçmakla neden bu kadar aptallık ettim?

BÖLÜM 8

Marchioness Darnley'in büyük balo salonu ihtişam ve sofistikeliğin göz kamaştırıcı bir tablosuydu. Pırıltılı elbiseler ve özenle dikilmiş takım elbiselerden oluşan bir deniz, geniş alanı doldurmuş, çiftler dans ederken cilalı mermer zeminin etrafında karmaşık desenler halinde hareket ediyordu. Bu gece şüphesiz ki Markiz için taçlandırıcı bir başarı olarak selamlanacaktı. Önde gelen bir ev sahibesi olarak konumu pekişecek ve gelecekteki etkinliklerine davetiyeler daha da çok rağbet görecekti.

Bu Francie'nin Londra'ya döndüğünden beri katıldığı ilk baloydu. İnsan kalabalığının arasında dolaşırken, aşırı duyuşal yüklemenden bunalmış hissetmekten kendini alamadı. Hava kalınlaşmış ve bunaltıcı bir hal almıştı, sanki atmosfer lüksün ve aşırılığın ağırlığıyla doymuştu. Lavanta, gül ve bergamot kokuları birbirine karışıyordu. Etrafında bir düzine başka koku dönüyor, her bir parfüm burun deliklerinin arkasında cisimleşmiş gibi görünen bir hakimiyet için yarışıyor ve yakın bir hapşırık tehdidinde bulunuyordu.

Vücutların birbirini sıkıştırması odayı rahatsız edici derecede sıcak hale getirmişti ve sırtında ve şakaklarında ince bir ter tabakasının oluştuğunu hissetti. Arada sırada konuşmalardan gibi parçalar yakalıyordu.

Hava gibi güzel kokuyordu - kibar basmakalıp sözler, sosyal incelikler ve nadiren gerçek duygulara yönelen prova edilmiş dalkavukluk.

Francie kenarda durmuş, Alexander ve Samson'la birlikte Derbyshire'a dönmüş olmayı diliyordu. Onun kulübesinde, sosyal gösterişin yükünden kurtulduğunu hissetmişti. Tüm bu ihtişam ve savurganlığın ortasında kendini tuhaf bir şekilde kopuk hissediyordu; tıpkı tiyatrodaki bir seyirci gibi, büyük bir gösteriyi izliyor ama onun bir parçası gibi hissetmiyordu.

Tüm bunlar annesinin topluma geri dönme planının bir parçasıydı. Francie'nin pervasızca kaçıışı dedikodu tacirlerine sızdırıldığından beri olmak için can attığı bir yerdi. Yine de bu hayat... artık ona aitmiş gibi hissetmiyordu.

Eski arkadaşlarının büyük bir kısmı artık onu bariz bir şekilde küçümsüyor, onaylamadıklarını alenen göstererek izleyenlerin dedikodularına davetiye çıkarıyorlardı. Bu deneyim hem yorucu hem de can sıkıcıydı; bu kadınların bir zamanlar onu nasıl içten bir sıcaklıkla karşıladıklarını, ancak şimdi soğuk bir küçümsemeyle sırtlarını döndüklerini hatırlamak daha da acı vericiydi.

"Üzgünsün," diye mırıldandı yumuşak bir ses.

Francie gülümseyerek baldızı Blade Kontesi Lizzie'ye döndü. Koyu altın rengi bir elbiseyle göz kamaştırıyor, kızıl saçları bukleler halinde başının üzerine dökülüyordu.

"Ah, Lizzie, seni çok özledim," diye mırıldandı.

"Bizi özlemene gerek yoktu," dedi Lizzie o açık sözlü tavrıyla. "Tobias ve ben seni bizimle yaşamaya davet ettik ve sen reddettin!"

Francie içini çekti. "Skandal-"

"Asın şu skandalı! Tobias'ın bir keresinde beni omuzlarına attığını ve kalabalık bir balo salonundan benimle o tarafa yürüdüğünü unuttunuz mu? Biz zaten kötü şöhretliyiz."

Francie gülümsedi ve bir hanımefendinin skandalına kıyasla bir beyefendinin skandalına itiraz etme zahmetine girmedi.

çok farklı sonuçlar doğurdu. "Merrick

Dükü!"

Anons balo salonunda yankılandı ve katılımcılar arasında heyecanlı fısıldaşmalara yol açtı. Erkekler duruşlarını düzeltirken, bayanlar hayranlarını daha güçlü bir şekilde dalgalandırdı ve her biri Dük'ü bu etkinliğe neyin getirmiş olabileceği konusunda spekülasyon yaptı.

"Neden herkes birdenbire huzursuz oldu?" Francie sordu.

"Hmm," dedi Lizzie, bilmiş bir gülümsemeyi gizlemek için yelpazesini zarıfçe açarak. "Sosyetenin en zor bulunan ve aranan dükü bizi varlığıyla onurlandırmaya karar verdi, değil mi?"

"Neden münzevi?" Francie kaşlarını merakla kaldırarak sordu.

"Görünüşe göre Dük karmaşık bir adam, ya da fısıltılar öyle söylüyor," diye açıkladı Lizzie, sanki bir sırrı paylaşıyormuş gibi eğilerek. "Derbyshire'a gittiğin için onu tanımıyor olabilirsin. İnanılmaz derecede yakışıklı bir adamdır, öyle ki genç hanımlar mendillerini alıp dans etmelerini sağlaması umuduyla mendillerini neredeyse ayaklarının dibine fırlatırlar. Ancak soğuk ve mesafeli olmasıyla ünlüdür; bu etkinliklerde nadiren dans eder. Bu yüzden insan merak ediyor: Onu bu gece buraya getiren nedir?"

Lizzie cümlesini bitirir bitirmez kalabalığın içinden hissedilir bir dedikodu dalgası yükseldi. Francie her ne kadar kendini bu tür boş konuşmalardan uzak tutmak istese de, cazibesine karşı koyamadı. Boynunu hafifçe bükerek, bu kadar heyecan uyandıran adamı bir an için görmeye çalıştı. Ve işte oradaydı, sanki odanın sahibiymiş gibi odaya adım atıyor, tüm gözlerin dikkatini çekiyor, ancak görünüşe göre toplu bakışlara kayıtsız kalıyordu. Kıyafetleri zayıf ve zarif fiziğine kusursuz bir şekilde uyarlanmıştı ve siyah pantolonu, tam oturan uyumlu ceketi ve zarif bir şekilde tasarlanmış gümüş ve mavi yeleğiyle oldukça gösterişli bir figür çiziyordu. Gece yarısı siyahı

Saçları zayıf, güçlü yüz hatlarını tamamlıyordu ve dipsiz gümüş gözleri kalabalığı tarıyordu.

Francie'nin Leydi Clara olarak tanıdığı bir hanımefendi hayranlıkla, "Aman Tanrım," diye mırıldandı, "Çok yakışıklı, değil mi?"

Francie'yi bir şaşkınlık dalgası sardı ve düşüncelerini bir an için bulanıklaştırdı. Bedenini ve aşkını verdiği Bay Alexander Crawford'un, ele avuca sığmaz Merrick Dükü'nden başkası olmadığını kabullenmesi birkaç kalp atışı sürdü. İçinde duygular fırl dönüyordu; en çok da göğsünü kor gibi yakan korku ve acı.

Neden kimliğini saklasın ki?

Düşüncelerine daha fazla dalamadan kendini yakaladı.

Ben de aynısını yapmadım mı? Kendi sırlarımı saklamadım mı?

Evet, geçerli olduğunu düşündüğü nedenlerden ötürü kendisinden bazı parçaları ondan saklamıştı. O zaman aynı şeyi yaptığı için onu suçlayabilir miydi? Belki de Alexander'ın da kendine göre nedenleri vardı, tıpkı onun gibi. Yine de, bu mantıklı düşünce çizgisine rağmen, süregelen bir incinme duygusu tamamen dağılmayı reddetti.

Francie, Bay Crawford -ya da Merrick Dükü mü demeliydi- hakkında bildiğini sandığı her şeyin birkaç dakika içinde geri dönülmez bir şekilde değiştiğini fark etti. Altındaki zemin kaymış gibiydi ve Francie'nin Alexander hakkında anladığını sandığı her şey sorgulanmaya başlandı.

Seni tanıyorum, demişti ona. Ama gerçekten tanıyor muydu?

Bir dük, büyük salonları, yaldızlı aynaları, özenle işlenmiş duvar halıları ve her isteğini yerine getirmeye hazır bir tabur hizmetkârı olan büyük şehir evlerinde ve kır malikânelerinde yaşardı. Dükün kulübesi ise mütevazı bir ev gibi görünür, içi sade ama zarif rustik eşyalarla bezenmiştir.

mobilya ve halılar. Rahat ve davetkârdı ama bir dük için şaşırtıcı derecede basitti.

Taşradaki mütevazı kulübesinde bile bir aşçı, bir hizmetçi ve bir uşak çalıştırıyordu. Dük ve sadık yoldaşı Samson her şeyi kendileri idare ediyor gibi görünüyorlardı.

Benim için yemek ve fırın bile yaptı.

Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki bayılacak gibi oldu. Francie soyluluğun sorumluluklar getirdiğini ilk elden biliyordu. Malikâneler yönetilmeli, ondalıklar toplanmalı ve işçilere ödeme yapılmalıydı. Bir de siyaset meselesi vardı; hiç bitmeyen ittifaklar, rekabetler ve sürdürülmesi gereken görünüşler oyunu. Dük, Lordlar Kamarası'nın bir üyesi olarak yasama işlerine katılıyor, çeşitli tasarı ve önerileri hazırlıyor ve oyluyordu. Zamanına talepler çok fazla olmalıydı.

Peki Londra'nın koşuşturmacasından uzakta, Derbyshire'ın تنها bir köşesinde inzivaya çekilmeyi nasıl göze alabilmişti?

Ve benim için yemek yaptı.

Francie şaşkınlığını bir türlü üzerinden atamıyordu. Belki de Alexander'ın alçakgönüllülükle yaşama, yüksek sosyetenin dikkat dağıtıcı şeylerinden uzak durma kapasitesi, onu her zamankinden çok daha şaşırtıcı derecede büyüleyici gösteriyordu. Lizzie'nin sözünü ettiği bu soğuk, kibirli beyefendiyi tanımıyordu. Sadece şefkatli ve tutkulu bir aşık ve arkadaşı. Francie birdenbire onun hakkında *her şeyi* öğrenmek istedi. Keder boğazını sıktı, çünkü bunun imkânsız olduğunu biliyordu.

"Titriyorsun Francie," dedi Lizzie endişeyle.

"Gitmem gerek," dedi.

O anda bakışları dükle çarpıştı ve Francie şampanya bardağını sıkıca kavradı.

"Aman Tanrım, bunu alacağım," diye mırıldandı baldızı, şampanya kadehini elinden alırken.

Dükün yanındaki beyefendiyi Francie kardeşi olarak tanıdı. Aralarındaki benzerlik dikkat çekiciydi. Sıkıca yutkundu. İtibarına ne kadar zarar verdiğini bildiğine göre, şimdi ne düşünecekti? Adam arkasını döndüğünde Francie alt dudağını sızlayana kadar ısırıldı. Bakışlarında şefkatli ya da tanıdık hiçbir şey yoktu.

"İyi misin?" diye sordu annesi sertçe, yanına yaklaşarak. "Solgun görünüyorsun."

"Hafif bir baş ağrısı, anne," diye mırıldandı.

"Omurganı sık ve dayan," dedi dul kontes. "Lord Beresford birazdan gelecek. Onunla iki dans yapacaksın. Bu, sosyeteye orada daha fazla şey olduğunu ve tamamen mahvolmadığınızı gösterecektir."

Lizzie'nin gözleri öfkeyle parladı ve Francie kurnazca başını salladı. Yengesi ateşli ve açık sözlüydü ama Francie kendi savaşını kendisi vermek istiyordu. Savaşacağı kişileri de kendisi seçecekti. Francie en ufak bir hareketle paramparça olacakmış gibi kırılgan hissediyordu. Kalbinin neden bu şekilde acıdığını anlayamıyordu.

"Dük buraya geliyor," dedi Lizzie, gözleri irileşerek. "Neden?"

Francie tüm vücudunu saran endişeyle boğuk bir sesle konuştu.

Düşesin dudakları büzüldü ve kaşlarını çattı. Adam yaklaştıkça, Francie onun bakışlarının tamamen kendi üzerinde olduğunu acı bir şekilde fark etti. Alexander ona öylesine çıplak bir özlem ve şefkatle bakıyordu ki, Francie bayılacak gibi oldu. Kalbinin teklemesi balo salonunun gürültüsünü bastırdı.

Dük önlerinde durdu, varlığı kalabalık balo salonunda büyük dikkat çekti. Pürüzsüz bir zarafetle Francie'nin annesi ve Lizzie'nin önünde kusursuz bir selam verdi.

"Leydi Blade," dedi, nazik selamını annesine yönelterek. Lizzie'ye dönerek, "Kontes Blade," diye devam etti.

Formaliteler sorunsuzca yerine getirildikten sonra bakışları sadece Francie'ye kaydı ve sanki odadaki tek iki kişi onlarmış gibi onun dikkatini çekti.

"Leydi Francie," diye başladı, sesi yankılı ama samimiydi, "bir sonraki dansı benimle paylaşma onurunu bana bahşeder misiniz? Güvenilir kaynaklardan duyduğuma göre bu bir vals olacakmış."

Toplu bir mırıltı kalabalığın içinde dalgalandı ve birkaç sesli solukla noktalandı. Francie bu sosyal tiyatronun arka planında annesinin gözlerinin bir an için açıldığını, kaşlarının sessiz bir sorgulamayla kalktığını gördü. Yüz ifadesi, kızının bir dükle nasıl tanışabildiğini sorar gibiydi.

Ancak Francie sadece Alexander'ın anlaşılmaz yüz ifadesine bakabildi. Bu sadece bir nezaket miydi yoksa daha fazlası mı? Francie onun rütbesindeki bir adamla dans etmeyi reddedemeyeceğini biliyordu, ortalığı karıştırmadan olmazdı. Daha da önemlisi, bunu yapmak istemiyordu. Adamın daveti beklenmedik ama tesadüfi bir fırsat sunuyordu. Bunu kabul etmek sadece dilleri susturmakla kalmayacak, aynı zamanda ona şu anda çok ihtiyacı olan bir tür sosyal haklılık da kazandıracaktı.

Francie hem beklentiden hem de o anın ağırlığından çarpan kalbiyle reveransa eğildi ve dengesiz bacakları üzerinde yükseldi. "Majesteleri, vals için size katılmak benim için bir zevktir."

Annesi şaşkınlığını üzerinden attı ve onaylayarak gülümsedi. Dük kollarını uzattı. Dükün koluna hafifçe yaslanan parmakları titredi. Dans pistine doğru ilerlerken, *tonların* bakışları teninde karıncalar gibi geziniyordu ama şu anda Francie'nin umurunda değildi. Vals başladı ve balo salonunun genişliği boyunca süzölmeye başladılar. Adamın dokunuşu sıcaktı, güven vericiydi ve çok doğru hissettiriyordu.

"Siz bir düksünüz," dedi. "Siz
bir leydisiniz."

Söyleyecek başka bir şey var mıydı?"

"Çok güzel görünüyorsun Francie."

Bakışlarını onunkilere çevirdi, kalbi onun gümüş bakışlarını
aydınlatan duygularla titriyordu.

"Kardeşim evli olduğunuzdan bahsetti." Sarsıldı.

"Buna bir an bile inanmadım çünkü senin gibi bir kadın sadıktır,
güvene ve sadakate değer verir. Yeminini bozmazsın."

Francie titriyordu ama adam onu hareket ettirmeye devam etti ve
ona kararlılıkla bakıp bir hata yapmasını bekleyen *ton* görmedi.

Ona duyduğu güvenin gücü onu alçalttı ve gözleri yaşlarla doldu.
"Teşekkür ederim Alexander."

"Sana güvendiğim için bana asla teşekkür etme. Sen benim
hazinemsin ve yapmam gereken de bu. Seni seviyorum, Francie."

Bu kez hıçkırık onu parçaladı ve sakinliğini korumak için mücadele
etti.

"Bunu aylar öncesinden biliyordum ama o kadar yaralı
görünüyordun ki sana zaman tanımak istedim. Seni araştırmakla hata
ettim. Çok sabırsız davrandım ve acelem yüzünden seni yaraladım.
Kardeşimin getirdiği raporu okumadım ve skandalınızla ilgili tüm
gerçeği bilmiyorum. Bunun bir önemi yok çünkü sana karşı
hissettiklerimi ya da seninle evlenmeyi her şeyden çok istediğimi
etkilemiyor."

Şok edici gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu annesinin
yüzündeki telaşlı ifadeden bunu herkesin görüp tahmin edebileceği
belliydi. Kenardan izleyen Lizzie bile endişeli görünüyordu.

"Bu gece nişanımızı ilan etmeme izin verirsiniz, markizden bir ricada bulunacağım."

"Bu bir skandal başlatacak," dedi titreyerek.

"Ben bir düküm," dedi küstahça. "Bizi her türlü skandaldan koruyabilirim. Sadece nerede tanıştığımızı merak edecekler ve herhangi bir aptal bile sana aşık olduğumu görebilir."

"Ben de seni seviyorum Alexander, hem de çok," dedi titreyerek. "İstiyorum... Birkaç hafta kur yapmak istiyorum. Sonra Hanover Meydanı'nda büyük bir düğün istiyorum."

Gümüş gözleri zevkle parlıyordu. "Tamamdır. Ancak, birkaç gün içinde özel bir izinle benimle evlenmeni istiyorum. Bunu dünyadan gizli tutacağız ve sonra büyük bir düğün yapacağız."

Adam onu etrafında döndürürken Francie gülümsedi. "Neden?" diye sordu adam onu tekrar kendine yaklaştırdığında.

"kayıp gitmeni istemiyorum."

Kalbi burkuldu. "Sana söz veriyorum, bu mümkün değil. Seni seviyorum. Ama beklemeni istiyorum... beni seçtiğine pişman olmamak için bana kur yapmanı ve skandalımı anlamanı istiyorum."

"Birini mi öldürdün?" Dehşet içinde, "Hayır" dedi.

"Bir katil olsan bile seninle yine de evlenirdim, yani bu sorun çözüldü."

Francie kıkırdadı, sonra ayıldı. "Ben... birkaç yıl önce kardeşimin kâhyasıyla Gretna Green'e kaçtım. Örsün üzerinde evlendik... ve ben evlendiğimizi sanıyordum. Kardeşim bizi bulmadan önce bir kulübede onunla yalnız bir gece geçirdim."

Kaşlarını kaldırdı. "Sen bakireydin, aşkım."

Kadın kızardı ve ters ters baktı, adam da kızgınlıkla gülümsedi.

"Geceyi onunla aynı çatı altında yalnız geçirmem beni mahvetmeye yetti. Ona gerçekten değer veriyordum ve

onun karısı olma fikri. Neyse ki, evliliğimizi tamamlamak için yaptığımız birkaç öpüşme konusunda çok tutkulu değildim. Bir rahibin huzurunda uygun bir düğün yapılana kadar beklemek istedim. Ayak bileğini incitti ve baştan çıkarma konusunda çok ısrarcı değildi, bu nedenle birlikteliğimiz tamamlanmadı. Kardeşim bizi buldu ... ve ..."

Sözleri kesildi ve birkaç vuruş boyunca sessizlik içinde dans ettiler. "Bu konuda konuşmak zorunda değilsin Francie."

"Sadece ne kadar aptalca davrandığım ve yarattığım karmaşa yüzünden utanç duyuyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Kaçtığım adam zaten evliydi ve evlilik sahteydi."

"O korkak yılan," diye tersledi Alexander.

"Beni mahveden şey, onun karakteri hakkında bu kadar yanılmış olabileceğimi bilmektir. Akıllı ve şefkatli biri olduğumu düşünüyordum ama iyi kalpli bir adam, başka biriyle evleniyormuş gibi yaparken hasta karısını çocuklarına bakması için yalnız bırakamazdı."

"Ah, Francie, çok özür dilerim."

"Daha da acısı, bu acıları bir arkadaşım ile paylaşmamdı... ve birkaç gün içinde fısıltılar başladı. Güvenime ihanet etti ve hakkımda dedikodu yaptı. Skandal o kadar korkunçtu ki skandal sayfalarında bile yer aldı. Kardeşim etrafımda toplansa da dedikodular bitmiyordu ve ne zaman dışarı çıkmaya cesaret etsem huzursuz oluyordum. Annemin beni göndermekten başka çaresi kalmamıştı."

"Yanlıştır," dedi gözlerinde tehlikeli bir parıltıyla. "Seni ne pahasına olursa olsun korumak için itibarının ve nüfuzunun gücünü kullanmalıydı. Sana zarar verenleri affetmeyeceğim."

Ona şefkatle gülümsedi. "Sosyete de tanışsaydık bana aşık olur muydun?"

Kaşlarını çattı, sonra ona gülümsedi. "Evet."

Adamın eminliği onu şok etti ve Francie'nin göğsünde mutluluk kabardı.

"Size geçmişimden bahsetmediğim için özür dilerim."

"Ben de sana benimkinden bahsetmedim, Alexander. Aramızda nasıl acılar olabilir ki? Birbirimiz hakkında her şeyi öğrenmek için bir ömrümüz var."

"Tanrım, seni çok fena öpmek istiyorum."

Francie güldü.

"Sonunda," dedi Alexander.

"Ne?"

"Gözlerinde artık gölge yok. Boğazında bir yumru büyüdü. "Seni çok seviyorum."

Dansları sona erdi ve adam kıza annesinin yanına kadar eşlik etti.

"Leydi Blade, kızınız beni en mutlu adam yaptı. için olmak benim Düşes. I aranıyor içinimportune üzerinde Leydi Francie, nişanlandığımızı duyurmak için Markiz'i çağırdı ama Leydi Francie halka açık bir kur gösterisini tercih ederdi.

Gerekli düzenlemeleri yapmak üzere yarın kardeşini arayacağım."

Annesinin dudakları şaşkınlıkla aralandı ve ağzından tek kelime çıkmadı. Lizzie'den hafif, havai bir kahkaha yükseldi ve Francie'ye göz kırptı, yakınına eğildi ve fısıldadı, "Yarın beni ziyaret etmeli ve ikinizin nasıl tanıştığını anlatmalısın."

Gülümsemesini bastırarak coşkuyla başını salladı, mutluluğunu haykırmak istiyordu.

Orkestra başka bir valsın açılış tınlarını çalmaya başladı. Alexander'ın uzattığı eli tutarak dans pistine adım attı ve gözleri Alexander'ınkilerle buluştu. Orada bulduğu şey kendi duygularının derinliğini yansıtıyordu - şefkat ve derin aşk. Hareket etmeye başladılar ve Francie sanki havada süzölüyordu. Aralarındaki bağ

fark edilmedi. Balo salonunda belirgin bir mırıltı yayıldı. Gözler büyüdü, kaşlar kalktı ve birkaç yelpaze şaşkın hanımların ellerinde daha hızlı çırpındı. Resmi bir açıklama olmasa bile, salon şaşırtıcı ama giderek daha açık bir gerçeği kavramış gibiydi

-Uzun zamandır sosyetenin en zor avlarından biri olarak görülen Merrick Dükü, aradığını bulmuştu.

Francie neden oldukları heyecanın farkındaydı ama spekülasyonları ve dedikoduları pek umursamadığını fark etti. Bir kez olsun kamuoyu onun mutluluğu üzerinde etkili olmamıştı. Önemli olan tek şey, kolları onu sımsıkı saran, gözleri çok şey anlatan ve varlığı dünyasını dolduran adamdı. Valsin son akorları havayı doldururken, hayatının geri dönülmez bir şekilde harika bir köşeye döndüğünü derinden bilerek, mümkün olduğunu hiç düşünmediği bir bütünlük duygusu hissetti.

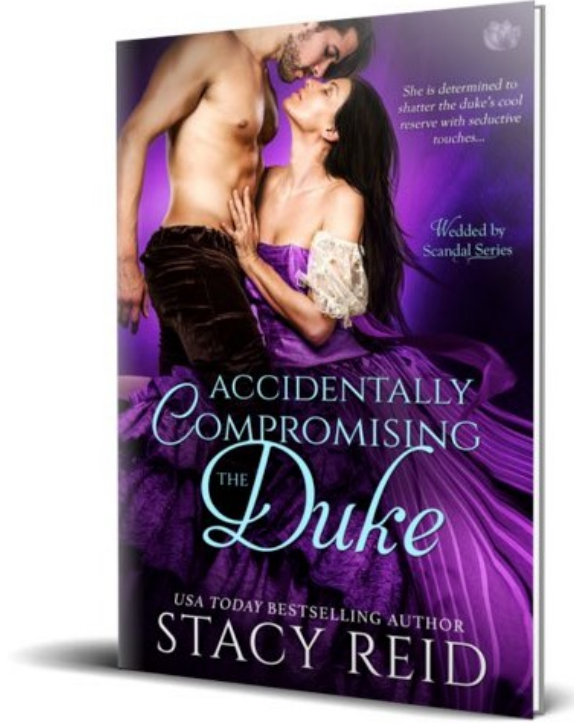

Alexander ve Francie'nin Sonsuza Dek Mutlu'ya giden yolculuklarını okuduğunuz için TEŞEKKÜRLER. Onların hikayesini beğendiyseniz, lütfen Amazon veya Goodreads'te bir yorum bırakarak altın küpüme katkıda bulunun.

Sevgiler,

Stacy

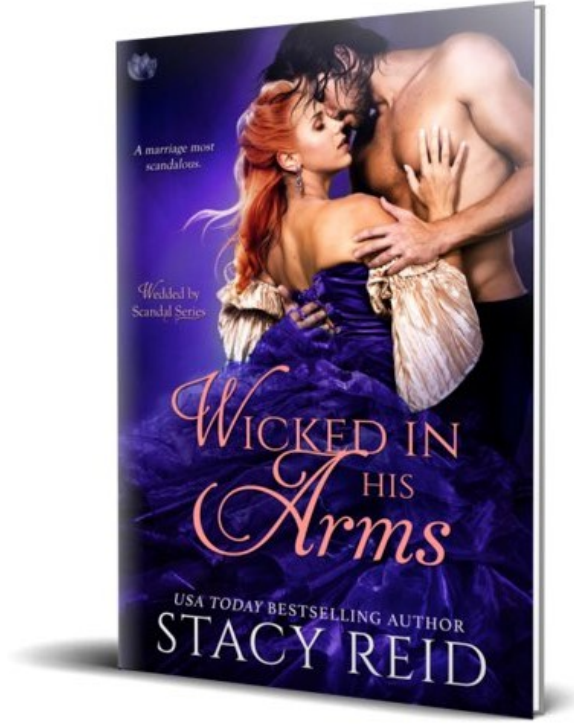
Eşlik eden dizi Wedded by Scandal'ı keşfedin...

Yanlışlıkla Dük'e Ödün Vermek

İngiltere, 1817. Bayan Adeline Hays'in seçenekleri tükenmiştir. İğrenç bir kontla evlenmekten kaçmaya kararlı olan Adeline, evlenmeyi umduğu çok daha nazik adamla bir ev partisinde uzlaşmacı bir pozisyonda yakalanmasına kasten izin vermeyi planlar. Bunun yerine, Adeline yanlışlıkla yanlış odaya girer ve çılgın dükün yatağına yuvarlanır.

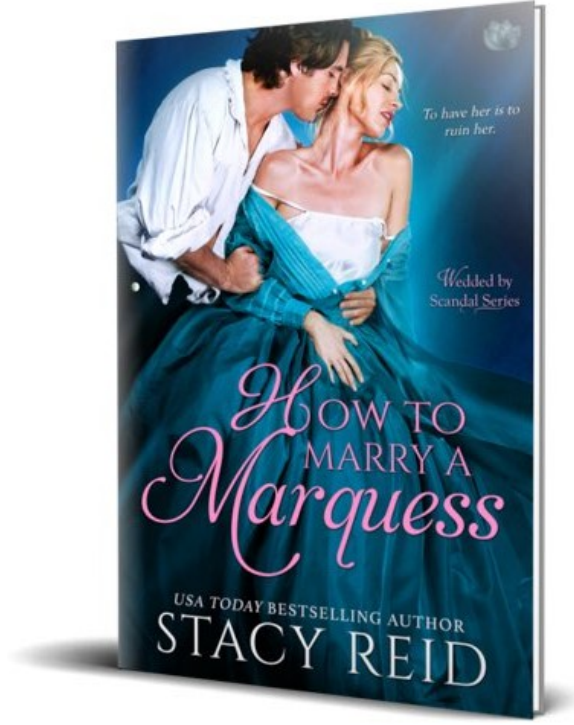
Wolverton Dükü Edmond Rochester, iki kızına bakacak bir eş aramaktadır. Duyarlı, başarılı ve en önemlisi çekici bulmadığı genç bir kadın; onu evliliğe tuzak kuran büyüleyici güzelliğin tam tersi bir kadın. Ancak yeni düşesine duyduğu şehvete rağmen Edmond, sevdiği birini kaybetmenin acısını bir daha asla yaşamamak için onlara asla yakınlık göstermemeye karardır.

Onun Kollarında Kötü

Blade Kontu TOBIAS WALCOTT, yaptığı her işte tutkuları ve duyguları üzerinde sıkı bir kontrol uygulamanın en iyisi olduğunu öğrenmiştir. Bunun, onu çevredekilerin çoğuna soğuk ve ilgisiz göstereceğini umursamadan, sadece hoş ve ağırbaşlı kadınlara kur yapma arzusuyla yetinmektedir. Derken beklenmedik koşullar onu bir ev partisinde kontes yapacağı son kadınla bir dolaba hapseder.

Leydi Olivia Sherwood, bir kadında arzu etmemesi gereken her şeydir - alışılmadık, fazla kararlı ve tamamen edepten yoksun. Ancak aralarında tutku alevlenir ve keşfedilirler. Onur, evlenmelerini gerektirir ve Tobias kendini istemeden de olsa büyüleyici güzelliğe kaptırırken, içinde ona karşı yanan tutkuyu kıskırtmamak için her şeyi yapmalıdır, yoksa feci sonuçlara yol açabilir.

Bir Marki ile Nasıl Evlenilir?

Leydi Evie Chesterfield, nişanlanmayı reddeden tonların sevgilisidir. Kardeşinin arkadaşı Westfall Markisi Richard Maitland'a öteden beri umutsuzca aşıktır. Ancak karanlık ve tehlikeli marki onu sadece bir arkadaş olarak görmekte ve herhangi bir kadınla evlenmeyi reddetmektedir. Koşullar değiştiğinde ve Evie'nin bir koca bulmaktan başka çaresi kalmadığında, Londra'nın en kötü şöhretli beyefendisini baştan çıkararak kendisiyle evlenmeye ikna etmeye karar verir.

Richard Maitland uzun zaman önce aşkla hiçbir ilgisi olmadığına karar vermiştir. Bu yüzden muhteşem, sınır tanımayan Evie ondan baştan çıkarma dersleri istediğinde, Richard ateşle oynadığının farkındadır. Richard'ın onu alçakça ününden koruma kararlılığına rağmen, çileden çıkarıcı ama baştan çıkarıcı Leydi Evie'ye olan ihtiyacı her fırsatta onu sınamaktadır. Çok geçmeden imkânsız bir seçim yapmak zorunda kalır...

Earl Eşiyle Karşılaştığında

Geleceğin Albury Kontu Hugh Winthrop, Londra gazetesine bir eş ilanı vermeye karar verdiğinde, zekâsına zekâ katan bir kadından isimsiz bir yanıt almayı hiç beklemiyordu. Aşkın gerçek doğası üzerine birbirlerine yazdıkları mektuplar, ki bu mektuplarda aynı fikirde değillerdir, onu şoke eder ve ilgisini çeker. Ama sonra mektuplaştığı kadın kapısında belirir, baştan çıkarıcı bir güzelliğe sahiptir ve koruması karşılığında bir mantık evliliği teklif eder...

Leydi Phoebe Maitland aşk için evlenmeyi umuyordu, başka bir şey için değil, ta ki güvendiği adam ona ihanet edene kadar. Gizemli ve yıkıcı derecede yakışıklı Hugh ilgisini çekmeye başladıkça, Hugh'un uzun zamandır sakladığı ve anlamakta zorlandığı sırlar yüzünden kalbini açmaktan çekindiğini fark eder. tutku alevlendikçe hınzırca aralarında ,

evlilik yatağı çabucak ısınır. Ancak Phoebe'nin geçmişı, kurdukları kırılgan bağı yok etmekle tehdit ettiğinde, aşka olan tomurcuklanan inançları bile onları kurtarmaya yetmeyebilir.

ACfIUOVlkDGMkUTS

Ailem, arkadaşlarım ve yazarlığım için her gün Tanrı'ya şükrediyorum. Kocama özel bir teşekkür. Seni çok seviyorum! Beni hayal kurmaya teşvik ediyorsun ve inanılmaz desteğinle her zaman sadıksın. Tüm taslaklarımı okuyorsun, inanılmaz bir içgörü ve cesaret veriyorsun. Muhteşem kapağımı tasarladığın için teşekkür ederim! Pek çok şeyden vazgeçmek istediğimde bana bir savaşçı olduğumu hatırlattığın için teşekkür ederim.

Okurlar, bana bir şans verdiğiniz ve kitabımı okuduğunuz için teşekkür ederim!

Teşekkür !

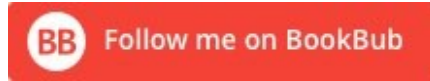
Stacy

STACY HAKKINDA

Stacy Reid, şehvetli Tarihsel ve Paranormal Romanslar yazmaktadır ve on altıdan fazla kitabın yayınlanmış yazarıdır. İlk romanı The Duke's Shotgun Wedding, Romance Novella kategorisinde 2015 HOLT Award of Merit ödülüne layık görülmüştür ve çok satan Wedded by Scandal serisi Night Owl Reviews, Fresh Fiction Reviews ve The Romance Reviews'da Top pick olarak önerilmektedir.

Stacy yarattığı dünyalarda çok yaşıyor ve karakterleriyle aktif olarak (yüksek sesle) konuşuyor. "Hayallerinden asla vazgeçme!" diye savaştığı bir tarzı var. Stacy yazmadığı zamanlarda The Walking Dead, Homeland, Altered Carbon gibi dizileri izleyerek, Japon Anime'lerini izleyerek ve sevgilisiyle video oyunları oynayarak bolca zaman geçiriyor. Ayrıca dondurmaya karşı bir zaafı var ve onu ana yemek olarak yiyebiliyor.

Okurlarımdan haber almaktan her zaman mutluluk duyarım ve sizinle [Web Sitem](#), [Facebook](#) ve [Twitter](#) üzerinden bağlantı kurmayı çok isterim. Yeni çıkan kitaplarımdan ilk siz haberdar olmak, kapak tanıtımlarını ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız alıntılarını almak için haber [bültenime](#) kaydolun veya [Historical Hellions](#)'da, tarihi aşk romanı yazarı arkadaşlarımla ve benim hayran grubumda bana katılın!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.